DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 51. | Wtorek, 4 (16) Marca. | 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rs. 5; — kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na mies

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

PRENUMERATA NA DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w drugim kwartale będzie wychodził, według tego samego programu, w tym samym formacie i w takich samych warunkach, jak w kwartale bieżącym.

Prenumerata miejscowa zostaje na kwartał II-gi taż sama co w kwartale bieżącym, a mianowicie:

bez rozsyłania:

na rok	. . . . . . rs.	**8** —
„ **6 miesięcy**	. „	**4** —
„ **3 miesiące**	. „	**2** —
„ **1 miesiąc**	. „	— **k. 67**

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata prowincjonalna przyjmowaną będzie tylko w Warszawskiej Ekspedycji Gazet, w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 487, oraz na prowincji we wszystkich Urzędach Pocztowych (Kantorach) w gubernjach Królestwa Polskiego **roczna, półroczna i kwartalna**; wynosi ona:

na rok	. . . rs.	**10**
„ **6 miesięcy**	. „	**5.**
„ **3 miesiące**	. „	**2 k. 50.**

W kantorze głównym Dyrekcji obu Dzienników, obok powyżej wymienionych terminów przyjmuje się prenumerata i na jeden miesiąc po cenie kop. 92, i dalej w tym samym stosunku.

Pp. Prenumeratorowie zamiejscowi pragnący prenumerować Dziennik w Kantorze Głównym Dyrekcji, raczą nadsyłać wszelką prenumeratę na termin żądany wprost do Dyrekcji *franco*, z wyraźnem wypisaniem adresu.

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych że jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu Dziennika, powinni o ile można najwcześniej dopełnić przesyłki pieniędzy.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 4 (16) Marca.

Ustanowienie znaku honorowego. — Najjaśniejszy Pan, po rozpatrzeniu konkluzji głównego komitetu włościańskiego, na przedstawienie ministra dóbr rządowych z d. 11 stycznia, względem ustanowienia osobnego znaku dla wynagrodzenia osób, które miały udział w pracach urządzenia włościan rządowych, Najwyżej polecić raczył: 1) Na pamiątkę gruntowego urządzenia byłych włościan rządowych i dla wynagrodzenia pracy osób, które brały udział w tej czynności, ustanowić osobny znak dla noszenia na lewym boku piersi. 2) Prawo do tego znaku zastrzega się: *a)* w miarę ukończenia wydawania w każdej gubernji dowodów posiadania lub zatwierdzenia aktów lustracyjnych: prezesom, członkom i sekretarzom komisij gubernjalnych włościańskich, zarządającym dobrami rządowemi, pośrednikom polubownym, starszym urzędnikom sporządzającym dowody posiadania, naczelnikom komisij lustracyjnych, wszystkim pracownikom w przedmiocie sporządzenia dowodów posiadania i czynności lustracyjnych, a z pomiędzy urzędników mierniczych — naczelnikom pomiarowym, a tam gdzie ich niemasz — zastępcom ich starszym topografom; *b)* tym którzy mieli udział w kierowaniu robót gruntowego urządzenia byłych włościan rządowych, urzędnikom wyższych władz rządowych i ministerstw, zajmującym posady nie niższe od VI klasy. 3) Prawo do pomienionego znaku służyć ma tylko tym z wymienionych w poprzednim artykule osób, które miały udział w czynnościach gruntowego urządzenia włościan rządowych najmniej w ciągu 6-u miesięcy. 4) Osoby, którym przyznane zostanie prawo do tego znaku za ukończenie urządzenia włościan rządowych w jednej gubernji, nie mogą korzystać z niego powtórnie, chociażby należa-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

4 (16) marca.

Wczorajsze widowisko w teatrze Rozmaitości, było nadzwyczaj zajmującem, dla nas przynajmniej, gdyż samo jedno dostarczyło obfitych i różnorodnych materjałów do zapełnienia teatralnej rubryki naszej. Składało się z trzech sztuk jednoaktowych: w pierwszej z nich, znanej jako udatne „przysłowie" Chęcińskiego „Ciekawość pierwszy stopień do piekła," w roli Emilji, żony adwokata, debiutowała trzeci raz na tej scenie, pani Przedpełska; — druga z kolei p. t. „Nieśmiały," była pierwszy raz przedstawioną, nową komedją p. Dzikowskiego — którego wesoły obrazek „Kartka wycięta," niedawno wystawiony, podobał się powszechnie — w trzeciej nakoniec, widzieliśmy pierwszy raz pannę Urbanowicz, występującą w roli „Indjany," odziedziczonej po pani Bakałowicz. Tyle świeżego materjału spotkać podczas jednego wieczoru, to prawdziwa uczta dla sprawozdawcy!

Trzymając się afiszowego „porządku reprezentacji," zaczniemy od „Przysłowia" p. Chęcińskiego, a raczej od trzeciego debiutu p. Przedpełskiej. Otóż, z prawdziwą przyjemnością wyznać musimy, że nowozaciężna do szeregów komedji artystka, odegrała rolę młodej i zazdrosnej żony adwokata, bardzo dobrze. Pomijając już, że gra twarzy, gesta i cieniowanie dykcji, należały raczej do wytrawnej aktorki niż do debiutantki, głównie nas uderzyła w grze pani Przedpełskiej, podczas wczorajszego jej wystąpienia, prawda, a więc i prostota, wynikające nie tylko z gruntownego wystudjowania roli, lecz i z właściwego pojęcia charakteru przedstawianej postaci—a obadwa te drogocenne przymioty, nie odbiły się w jakiejś pojedynczej scenie lub wydatniejszej sytuacji—lecz przesiąkły na wskróś całą grę p. Przedpełskiej— tak—że wierniejszego odtworzenia na scenie, takiej pani Emilji, troszkę rozpieszczonej, dużo łatwowiernej, bardzo ciekawej i nieco zazdrosnej żony, w miodowych miesiącach—słowem, takiej warszawianki ciałem i duszą, nie żądamy, nie tylko od początkującej, lecz nawet od wytrawnej i zdolnej artystki. Od pierwszej do ostatniej sceny, rola Emilji odegrana była z równą naturalnością—i jedyną wadą, jaką zarzucić możemy p. Przedpełskiej, jest zawsze jeszcze nie dość wyraźna, choć już coraz głośniejsza mowa. Oddając te zasłużone pochwały wczorajszej grze debiutantki, czynimy to z tem większą skwapliwością że w artykule naszym, zaraz po pierwszem a niefortunnem wystąpieniu p. Przedpełskiej w komedji „Mąż i Konkurent," wyraziliśmy się o jej usposobieniu do sceny dość surowo i nazbyt zniechęcająco może...

Z kolei, przystąpimy teraz śmiało do „Nieśmiałego," gdyż takim tytułem udarował p. Dzikowski nową, wierszem napisaną komedję swoją.

Do sprawiedliwego ocenienia tej pracy zdolnego autora, trzeba koniecznie recenzentowi, stanąć na dwóch stanowiskach: z pierwszego, czysto literackiego, należy bezwarunkowo prawie, pochwalić staranne obrobienie, czystość języka, poprawność i łatwość wierszowania, słowem całą literacką robotę tej komedji, a nawet zaświadczyć o dowcipie przeświecającym w niej nie rzadko — z drugiego zaś, opartego na koniecznej potrzebie uwzględnienia warunków scenicznych, wypada zganić niezręczny i mocno przestarzały układ scen i całej akcji w „Nieśmiałym," gdzie od początku do końca osoby wchodzą na scenę i schodzą z niej parami, luzując się tak monotonnie, jak figury pokazywane w szopkach kolendowych. Dwaj pokątni doradcy: Krętosz i Gmatwacz (pp. Chomiński i Damse), Papa Lubicz z synem Zdzisławem (pp. Grzywiński i Tatarkiewicz), a wreszcie i mama Turkalska z córeczką Klarą (pp. Mazurowska i Bakałowicz) wchodzą i wychodzą, zawsze z sobą w parze, zostawiwszy zaledwie parę scen dwojgu kochankom, bez których „Nieśmiały" nie ośmieliłby się nigdy... wyznać, najprzód wierzbie rosnącej na scenie, a potem samej już pannie Klarze, swojej miłości a przez to i rozwiązanie matrimonjalne całej intrygi, stałoby się niemożebnem.

Już to w ogóle, cała osnowa „Nieśmiałego" jest nienaturalną i przypomina ten staroświecki, jakby pierwotny pokrój intryg w komedjach, gdzie nie o prawdę i naturalność ani o myśl przewodnią, lecz o nagromadzenie szeregu scen lub sytuacij potrzebnych do wypowiedzenia z góry już obmyślanych konceptów autora, głównie i jedynie chodziło—to też pomimo że pani Bakałowiczowa odegrała z nieporó-

ły potem do czynności w tej sprawie w innych gubernjach. 5) Przedstawienia o nadaniu prawa do pomienionego znaku mają być wnoszone na Najwyższe uwzględnienie przez ministrów dóbr rządowych i spraw wewnętrznych, respestive. 6) Uzyskujący prawo do ustanowionego znaku, nabywają takowy własnym kosztem podług wzorów, przygotowanych z rozporządzenia ministerstwa dóbr rządowych. O tej Najwyższej woli minister dóbr rządowych poda do wiadomości rządzącego senatu, z dołączeniem Najwyżej zatwierdzonego w l. 3 lutego r. b. rysunku znaku honorowego 24 listopada 1866 r. *(Praw. Wiest.)*

Rozporządzenie kuratora okręgu naukowego warszawskiego. — W czasie zwiedzania średnich zakładów naukowych dostrzegłem, że rozwinięcie i przygotowanie uczni w niektórych zakładach naukowych nieodpowiadają wymaganiom programu tych klas, w jakich oni zostają, co przypisać należy zbytniemu pobłażaniu rad pedagogicznych przy promocji uczniów z jednej klasy do drugiej. Prócz tego, podług powziętych przezemnie wiadomości, rady pedagogiczne przypuszczają uczni do ponownego egzaminu bez szczególnego mego pozwolenia, i w ogólności nie zachowują ściśle zatwierdzonych przez b. komisję rządową oświecenia publicznego 1 kwietnia 1867 r. przepisów o egzaminach dla uzyskania promocji stanowczych w średnich zakładach naukowych. Dowodem tego jest i ta okoliczność, że niektórzy z uczniów, co ukończyli kurs nauk gimnazjalnych w roku zeszłym, na egzaminie wstępnym do szkoły głównej warszawskiej, nie okazali dostatecznego przygotowania w języku ruskim. W skutku tego, wzywam pp. naczelników dyrekcij szkolnych, aby polecili radom pedagogicznym podwładnych sobie średnich zakładów naukowych ścisłe stosowanie się i wykonywanie tego co następuje: 1) zachowanie w ścisłości obowiązujących przepisów o egzaminach promocyjnych i stanowczych; 2) aby stosownie do tych przepisów nie przypuszczali do ponownego egzaminu w żadnym przedmiocie: 3) aby egzamin stanowczy rozpoczynany był od języka ruskiego i jego literatury, a kto nie otrzyma dostatecznego stopnia w tych przedmiotach, aby nie był przypuszczany do egzaminu z dalszych przedmiotów szkolnych; 4) aby nie przyznawać promocji uczniom i uczennicom, skoro nie okazali postępów na poprzednim kursie, i 5) aby przy egzaminach nie powodować się zbytnią pobłażliwością dla uczni, która szkodliwą jest tak dla uczących się jakoteż dla samych zakładów. *(Okól. okr. nauk. warsz.)*

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Lutego (11 Marca) r. b., w ilości rs. 9,370 kop. 53, Szpitalowi Ś-go Ducha w Warszawie z dóbr Brudno, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Warszawskim, Gminie Brudno, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego; — w ilości rsr. 160, Domowi dobroczynności katolickiemu i żydowskiemu w Golinie, z części miasta Golino, położonego w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Konińskim, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego; — w ilości rsr. 17,441 kop. 95, Gustawowi *Zielińskiemu*, właścicielowi części dóbr Skempe, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Skempe, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 501 kop. 11, Bonifacemu *Tańskiemu*, właścicielowi dóbr Ujazdowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Nużewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 578 kop. 60, Domowi opieki i dobroczynności w m. Szadku, z części miasta Szadek, położonego w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Kaliszskim, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego; — w ilości rsr. 7,260, Teodorowi Księciu *Paskiewiczowi*, właścicielowi dóbr Irena, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Nowo-Aleksandrowskim, Gminie Iwanowskie-sioło, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 9,955 kop. 30, Aleksandrze *Mycielskiej*, właścicielce miasta Firlej, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lubartowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,958 kop. 67, Józefie *Łempickiej*, właścicielce miasta Zaręby-Kościelne, położonego w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrowskim, Gminie Zaręby-Kościelne, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 424 kop. 30, Józefie *Dobrowolskiej*, właścicielce dóbr Kolechowice, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Włodawskim, Gminie Tyszmienica, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 115,550 kop. 30, Augustowi Hr. *Potockiemu*, właścicielowi dóbr Osieck, położonych w Gubernji Siedleckiej, Pow. Garwolinskim, Gminie Osieck-Pszonka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy.

Nadzorca dochodu Akcyzy 2-go Ucząstka podaje do wiadomości, że kierujący dochodami Akcyznemi gubernji Warszawskiej, zakomunikował reskrypt Ministra Skarbu, z dnia 5 Października zeszłego roku, Nr. 3808 do Centralnego Zarządu dochodami Akcyznemi w Królestwie, którym zabrania się w szynkach oczyszczać albo rozcieńczać okowitę i w ogóle zmieniać pierwotny stan trunków. Nadto dodaje, że niestosujący się do niniejszego rozporządzenia będą poddawani karze, stosownie do istniejących przepisów.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 4 (16) Marca.

Pośród zupełnej ciszy politycznej, zwykle skąpe wiadomości wtorkowej poczty, dziś ograniczają się na bardzo nielicznych faktach politycznych. Pomimo, że wszystkie komentarze budowane na podróżach różnych dyplomatów, okazały się zupełnie mylnemi, nowinisrze niepokoją opinję publiczną, powołując się to na zapewnienie *Gazety piemonckiej*, że gabinet jen. Menabrea, ustępuje miejsce gabinetowi jen. Cialdini, w celu ułatwienia przymierza z Francją, to znów na doniesienie *Berl. Börs. Ztng*, że hrabia Bismarck zamierzył odnowić układy z księztwem badeńskiem co do ustąpienia Prusom prawa trzymania załogi w twierdzach Ulmie i Rasztadzie, bez względu czy to wywoła opozycję zagranicy. Zapewnienie *Gazety piemonckiej*, można tłomaczyć jako wybuch niezadowolnienia stronnictwa piemonckiego przeciwko gabinetowi jen. Menabrea, doniesienie zaś *Berl. Börs. Ztng* nie ma charakteru wiarogodności, co jednak nie przeszkadza nowiniarzom na tej podstawie stawiać wojownicze horoskopy.

Nie mało do utrzymania niespokojności umysłów przyczynia się postawa półurzędowych dzienników francuzkich, które wbrew zapewnieniom rządowym, nawet z czysto ekonomicznej kwestji belgickich kolei żelaznych, chcą uczynić kwestję polityczną. Tak, dziennik *Le Public*, czerpiący natchnienia z najwyższych sfer rządowych, groził Belgji wewnętrzną rewolucją z powodu iż parlament oparty nie na głosowaniu powszechnem uchwalił prawo o kolejach żelaznych, przeciwne, według tego dziennika, interesom ludu belgickiego a szczególnie klas robotniczych, dotąd nie reprezentowanych w parlamencie. *Le Public* dowodził, że we Francji monarchja Ludwika-Filipa, oparta na podobnym parlamencie jaki obecnie jest w Belgji, upadła jedynie dla tego, że parlament ten zaniedbywał interesa ludu, a mianowicie klas robotniczych, i w ten sposób groził pośrednio, że taki sam los spotka monarchję belgicką, przemawiając w imieniu demokracji, nie tylko francuzkiej, ale i belgickiej. Dziennik paryzki *Pays*, mający blizkie stosunki z rządem, posunął się tak dalece w swych bezpośrednich groźbach względem Belgji, że inne półurzędowe dzienniki, *L'Etentard* i *La France* zmuszone były wystąpić z zapewnieniem, iż spór belgicko-francuzki w żadnym razie nie grozi wojną.

Nie dziw, że w obec takiego tonu dzienników paryzkich, nie może się utrwalić ufność w pokój, a obawy w tym duchu uwydatniły się w oświadczeniu szwedzkiego ministra spraw zagranicznych, p. Wachmeister, który przy rozprawach nad budżetem, dowodził konieczności utrzymania reprezentantów zagranicą, ponieważ położenie w Europie, pomimo urzędowych zapewnień, nie może budzić ufności w utrzymanie pokoju.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *15 (3) marca.* *Etendard* **potwierdza wiadomość, że Anglja proponowała pośrednictwo w sprawie belgickiej.—** *Temps* **za pomocą wyciągów z półurzędowych dzienników pruskich, dowodzi, że rząd pruski zachęcał bezpośrednio Belgję do stawiania oporu Francji.**

Tulon, *15 (3) marca.* **Żołnierze piechoty marynarki z klasy 1862 r. otrzymali urlopy.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Paryż, 13 lutego (1 marca). Etendard* zaprzecza podanej wczoraj przez *Public* wiadomości co do mniemanego postanowienia Hollandji względem kolei żelaznych. — *Temps* donosi, że sprawa co do sprzedaży dóbr kościelnych we Włoszech, załatwioną została z domem Foulda i z kredytem gruntowym. *(Cor. B.)*

---

* (Kwesta wielkotygodniowa). Otrzymaliśmy od rady głównej zakładów dobroczynnych następujące zawiadomienie: Z mocy upoważnienia JW. Jenerał-Feldmarszałka Hrabiego Namiestnika Królestwa, zbieraną będzie tak samo jak w latach poprzednich doroczna kwesta wielko-tygodniowa po kościołach i kaplicach rzymsko-katolickich w Warszawie, przy grobie Zbawiciela, w wielki piątek i w wielką sobotę, czyli 14 (26) i 15 (27) marca r. b., na rzecz tychże kościołów, oraz na korzyść szpitali i innych zakładów dobroczynnych warszawskich wszelkich wyznań, urządzeniem której w imieniu rady głównej opiekuńczej, za jej porozumieniem się z jks. administratorem archidjecezji warszawskiej, zajmuje się członek rady, hr. Stanisław Ostrowski. Do odbywania tej kwesty uproszone zostały i kwestować będą damy jak następuje, w kościołach: 1. Metropolitalnym św. Jana, Braunschweig Marja, małżonka senatora z siostrą panną Karoliną Glazenap. 2. Matki Boskiej Łaskawej (dawniej kks. Pijarów, ulica Ś-to Jańska), Michałowska Marja z Oborskich, z córką Zofją i panną Marją Popiel. 3. Św. Anny (dawniej oo. Bernardynów), Karnicka Emilja senatorowa z córkami i siostrzenicą panną Adelą Sulistrowską. 4. Św. Józefa Oblubieńca, (dawniej oo. Karmelitów, ulica Krakowskie Przedmieście), hr. Ostrowska Stanisławowa, hr. Mikorska Helena. 5. Św. Józefa Opieki (pp. Wizytek), Pruszyńska Helena z córką Felicją. 6. Św. Krzyża, Adela z hr. Starzeńskich hr. Stadnicka, z panną Ludwiką Gerlicz. 7. Św. Aleksandra, Aleksandra z hr. Laval hr. Kossakowska, Natalja z książąt

---

wnanym wdziękiem, prostotą i swobodą, swoją rolę i wyzyskała najdrobniejsze w niej słówko, z którego jakąś iskierkę skrzesać było można; pomimo że p. Tatarkiewicz był przewybornym nieśmiałym, gapiowatym nawet, synem i kochankiem, a pp. Chomiński i Damse byli, jakby żywcem z natury a raczej z przedsionka trybunału wziętymi doradcami — pomimo wreszcie, zdolnej i starannej gry pani Mazurowskiej i Grzywińskiego, chociaż te dwie postacie więcej mówią jak grają w tej komedji—sztuka nie miała takiego powodzenia jak „Kartka wycięta" tegoż samego autora. Utrzyma się ona jednak przez czas jakiś w repertuarze, dzięki swojej literackiej wartości a nadewszystko, starannej grze artystów. - Publiczność stwierdziła poniekąd wczoraj to zdanie nasze, przyjmując żywemi oklaskami i nagradzając kilkakrotnem przywołaniem panią Bakałowicz, która z drobnej i bladej roli, potrafiła zrobić pierwszą, i p. Tatarkiewicza, który najkorzystniejszą rolę „Nieśmiałego" starannie i zdolnie odtworzył. Jednakże, nie zebrano się wczoraj w zbyt wielkiej liczbie — zapewne z powodu, iż tego samego wieczoru, w sali warszawskiego towarzystwa dobroczynności, przepełnionej widzami, odbywało się drugie amatorskie przedstawienie.

Rozumie się, że o „Indjanie i Charlemagne", zakończającej wczorajsze widowisko, wspominamy tu z tego tylko powodu, że występująca w tej farsie panna Urbanowicz, zręcznem, dowcipnem i żwawem odegraniem swej roli, utwierdziła nas w dawno już powziętem i niejednokrotnie wypowiedzianem przekonaniu, iż posiada prawdziwą zdolność i powołanie do scenicznego zawodu. Role: Julji subretki w „Fortepianie Berty", uwięzionej pensjonarki „O chlebie i wodzie" a choćby i szwaczki wczorajszej—świadczą nie tylko o wrodzonem usposobieniu lecz i ciągłym postępie tej sympatycznej i jakby francuzkiego pokroju aktorki.

Al.

Woronieckich Lasocka. 8. Św. Trójcy (dawniej oo. Trynitarzy, na Solcu), Stalewska Emilja z panną Stalewską Marją, i Hagen Malwina z pannami Anielą i Olimpią Krauze. 9. Św. Barbary (na cmentarzu ś-to Krzyzkim), Julja z Zalewskich Trembińska, Julja z Zalewskich Łapińska z panną Joanną Dąbrowską. 10. Wszystkich Świętych (na Grzybowie), Wirginja Witkowska pułkownikowa, z pannami Borowską Aurelją i Torosiewicz Józefą, oraz panie Jaworska Helena i Nowierska Leokadja. 11. Św. Karola Boromeusza (ulica Chłodna), Hube Zofja z pannami Anielą Roszkowską i Justyną Brodowską. 12. Narodzenia Panny Marji (dawniej oo. Karmelitów na Lesznie), Bronisława Gutmanowa z Zawistowskich. 13. Św. Antoniego (dawniej oo. Refermatów), Marja Mokronoska z córkami i panną Pawlikowską Heleną. 14. Św. Andrzeja, Glicerja Witkowska jenerałowa z córką Marją, oraz pannami: Kazimirą Kalińską i Wirginją Witkowską. 15. Przemienienia Pańskiego (dawniej oo. Kapucynów), Natalja z Czarneckich Bogowolska, Kotlichen Helena, z panną Marją Lemańską. 16. Św. Marcina, (dawniej oo. Augustjanów, ulica Piwna), Aleksandra z Kanabichów Sulatycka z pannami: Bronisławą Sulatycką, Bronisławą Blum i Melanią Krzyżanowską. 17. Św. Ducha, (dawniej po-Pauliński), Franciszka z Szwandrów Beneveni, Wanda z Kaplińskich Skulska. 18. Św. Jacka (dawniej oo. Dominikanów), Joanna Neybaur, Magdalena Dziedzicka z córką Wiktorją. 19. Św. Kazimierza (dawniej pp. Sakramentek), Lucyna z Wilkoszewskich Koskowska, Feliksa z Dybowskich Bonar z córkami Leokadją i Antoniną. 20. Panny Marji, Zofja Kuczowa z córkami. 21. Św. Franciszka Serafickiego (dawniej oo. Franciszkanów), Tekla z Bojarskich Przyjemska, Aniela z Pawlików Jarocka. 22. Św. Andrzeja Apostoła (ulica Bonifraterska), Marja Ungrowa, z pannami: Wandą Zagórską i Wandą Sobieszczańską. 23. W kościele parafialnym na Pradze, Wójcikiewiczowa Marja, Józefa ze Smigielskich Dobieszewska. 24. Św. Karola Boromeusza (na Powązkach), Joanna z Andrychiewiczów Szulcowa, z pannami: Karoliną Ścisłowską i Augustą Zielińską. W kaplicach: 1. W domu schronienia Najświętszej Marji Panny (ulica Żytnia), Hrabina Leopoldyna Berg, Namiestnikowa. 2. W gmachu warszawskiego towarzystwa dobroczynności, Marja z Słubickich Mniewska, z panną hr. Zdzisławą Miączyńską. 3. W instytucie św. Kazimierza (na Tamce), Leokadja z Potockich księżna Woroniecka. 4. W szpitalu Dzieciątka Jezus, Elżbieta Mogielnicka, z synową Kamillą. 5. W szpitalu św. Ducha (ulica Elektoralna), hr. Helena Tyszkiewiczowa i Hełczyńska Julja z córką Marją. 6. W domu schronienia Ś-go Ducha i Panny Marji (na Nowem Mieście przy kościele Panny Marji), Aleksandra z Nieprzeckich Marczewska z pannami: Marją Keller i Marją Biedrzycką. Napis na stolikach cel kwesty wskazywać będzie. O czem rada główna opiekuńcza ma zaszczyt podać do wiadomości powszechnej, nie wątpiąc, że mieszkańcy Warszawy, jak zawsze do ofiar dobroczynnych gotowi, tak i tym razem, w wielkich dniach przy grobie Chrystusowym jedną z najpiękniejszych uświęcą chwil pobożności, składaniem, według każdego możności, darów dla ubóstwa na ołtarzu miłości bliźniego.

* (Sprawozdanie warszawskiego komitetu dam towarzystwa opieki nad rannymi i chorymi wojownikami) z pieniędzy, które wpłynęły do tego komitetu od 1-go stycznia do 20-go lutego 1869 roku: Otrzymano od członków-założycieli: A. W. Zatlerowej 10 rs., W. K. Pfelowej 10 rs., A. W. Patkulowej 10 rs., A. F. Sobolewskiej 10 rs., L. A. Fanshave 10 rs., Z. D. Kruzowej 10 rs., M. A. Patkulowej 10 rs., E. P. Gołowinowej 10 rs., B. E. M. Mengdenowej 10 rs., O. A. Sołowjewowej 10 rs., K. S. Allerowej 10 rs., M. A. Braunschweigowej 10 rs., A. R. Brewernowej 10 rs., M. K. Muchanowowej 10 rs., S. A. Prochorowowej 10 rs., S. M. Feuchtnerowej 10 rs., księżnej Uruskiej 10 rs., E. F. Reszkowej 10 rs.; od członków rzeczywistych: A. A. Patkulowej 3 rs., A. F. Prawiednikowa 3 rs., S. A. Patkulowej 1 rs., O. A. Patkulowej 1 rs., E. M. Orłowowej 4 rs., B. M. F. Morgensternowej 3 rs., księżny Wachwachowowej 2 rs. Ofiarowali na korzyść towarzystwa: P. M. Skwarcow 5 rs., A. J. Witte szarpi 3 funty i kompresów kratkowanych 45, pułkownik Gławicki 24 chustki, S. M. Feuchtner kompresów 100, A. F. Pistolkors 1 funt szarpi i 42 kompresy, W. W. Onuprienko 5½ funtów szarpi, B. E. M. Mengden 5 funtów szarpi, E. J. Danjel 3 funty szarpi, niewiadomy ½ funta szarpi i 10 kompresów, magazyn Nipanicza 95 arszynów bandażów.

* (Dochód z przedstawień amatorskich). *Warsz. Dniew.* pisze: Otrzymaliśmy następujące sprawozdanie z dochodów i wydatków co do dwóch przedstawień amatorskich, danych 22 stycznia (3 lutego) i 12 (24) lutego r. b. w sali A. S. Muchanowa. *Dochody.* Z pierwszego widowiska wpływ całkowity wynosił 359 rs. Oprócz opłaty za bilety, rozmaite osoby ofiarowały 69 rsr. Urzędnicy zarządu duchownego wyznań obcych zebrali z dobrowolnych podpisów i oddali do rozporządzenia opiekunki ochrony Marjińskiej 63 rs. Razem 489 rs. Z drugiego widowiska wpływ całkowity wynosił 360 rs. Oprócz opłaty za bilety ofiarowano 56 rs. Razem 416 rs. Ogół przeto dochodów wynosił 905 rs. *Wydatki.* Za urządzenie i rozebranie sceny ze wszystkiemi rekwizytami 75 rs.; za oświetlenie sceny podczes repetycij i przedstawień 30 rs.; fryzjerowi, grimerowi i kostiumjerowi 39 rs.; za wynajęcie krzeseł 24 rs; za muzykę 21 rsr.; chórom 15 rs; za druk afiszów i biletów 18 rs. Ogół wydatków 222 rs. Pozostaje dochodu 683 rs. Dla zaokrąglenia tej sumy, urządzający przedstawieniami ofiarował 17 rs. Czysty przeto dochód wynosi 700 rs. Z tej sumy oddano: prezesowi zarządu ruskiego towarzystwa dobroczynności, na korzyść ochrony Marjińskiej, 500 rsr; prezydującej w towarzystwie św. Wincentego a Paulo, dla rozdania najuboższym rodzinom miasta Warszawy przy zbliżających się świętach Zmartwychwstania Pańskiego 100 rs.; towarzystwu niemieckiemu ewangelickiemu dobroczynności, dla ubogich tego wyznania, 100 rs.

* (Prelekcje). Czytamy w *Warsz. Dniewn.*: W ciągu wielkiego postu, profesor szkoły głównej P. J. Weinberg, mieć będzie w sali klubu ruskiego sześć prelekcij publicznych, treść których stanowić będzie zarys historyczny ruskiej literatury dramatycznej. Prelekcje te odbędą się 12, 19 i 26 marca, oraz 2, 9 i 11 kwietnia v. s. Początek każdej prelekcji o godzinie 8-ej wieczorem. Cena miejsc numerowanych (w pierwszych pięciu rzędach) pięć rs. za bilet abonamentowy na wszystkie 6 prelekcij, i 1 rsr. 50 kop. za każdą z osobna prelekcję. Miejsca nienumerowane po trzy rs. w pierwszem wydarzeniu, i 75 kop. w drugiem. Część wpływu przeznacza się na korzyść ruskiego towarzystwa dobroczynności w Warszawie. Biletów abonamentowych dostać można w księgarniach Kożanczykowa i Istomina. Osobne bilety na każdą prelekcję sprzedawane będą w dnie samychże prelekcij, począwszy od godziny 5-ej po południu, w klubie ruskim.

* (Tydzień giełdowy). *D. 1 (13) marca.* Na giełdzie berlińskiej tutejszym wartościom dość znaczne w ciągu tygodnia dostało się obniżenie, a chociaż częściowa poprawa kursu niektórych gatunków ku końcowi wróciła, jednakże obniżenie przetrwało jeszcze dla biletów bankowych, wekśli warszawskich, wekśli petersburgskich w obu terminach i obligów skarbu na $\frac{3}{8}$%, dla listów likwidacyjnych na $\frac{1}{8}$%. Kurs tutejszych listów zastawnych tylko się stanowczo oparł, doczekawszy się podwyższenia o $1\frac{1}{4}$%; pożyczka premjowa zaś skutkiem spekulacij petersburgskich w Berlinie o $6\frac{5}{8}$, $6\frac{3}{4}$% podskoczyła. Trudne w takich okolicznościach zawsze jest położenie tutejszej giełdy, gdyż zależnemi będąc ogromem potrzeb przedmiotów zagranicznych od sąsiadów naszych, a nie mogąc im się wypłacić płodami krajowemi, zmuszeni jesteśmy dla załatwienia stosunków międzynarodowych opodatkować się ogromnem ażjem, które i w tym tygodniu znowu urosło a mianowicie na weksle pruskie o $\frac{1}{3}$% (z 109,95, na 110,25), na londyńskie o $\frac{5}{12}$% (z 7,48 na 7,52), a na paryzkie o $\frac{1}{6}$% (z 90 na 90, 15), na wiedeńskie zaś obniżyło się o $\frac{1}{4}$% (z 90,90 na 90, $67\frac{1}{2}$). Z Petersburga i Rygi nie przybyło nam remes tanich, zaś z Odesy z powodu konkurencji o nie, także nie mogły być tanie, a zapotrzebowania nasze na interesa bieżące i zakupy dla zbliżającego się sezonu wiosennego koniecznie się teraz powiększą, jak już dowodzi obrót wekslowy z tygodnia ubiegłego, znacznie poprzednie przewyższający. Ruch w papierach publicznych większą się odznaczył jeszcze ociężałością jak tygodnia poprzedniego; brak gotówki i kapitałów płynnych mocno się daje czuć we wszystkich czynnościach, paraliżując nie jedne dobre chęci i zdrowe projekta. Suma obrotu tygodniowego w papierach publicznych znowu była mniejsza od takiejże sumy tygodnia poprzedniego. Zakupiono wprawdzie większością ilość listów zastawnych, powodując się w tem wzrastającą spekulacją giełdy berlińskiej, za przykładem której podwyższono i u nas kurs obydwóch serji o 1%, $1\frac{1}{12}$% (z 87—44, 87—2 na 88—44, 88—11, a z 82—44, 82—2 na 83—44, 83—11), ale za to znacznie mniej wzięto listów likwidacyjnych i innych papierów, skutkiem czego kurs listów likwidacyjnych prawie na dawniejszem stanowisku pozostał (70, 37). Oprócz tu wymienionych głównych dwóch gatunków papierów, wchodziły jeszcze do tranzakcji tylko małe sumy biletów banku cesarstwa, obligów towarzystwa kredytowego, piątej pożyczki Stieglitza i rosyjskich listów pięcioprocentowych, po różnych kursach nabyte, nie stanowiących różnicy, na szczegółową wzmiankę zasługującej. Tylko pożyczka premjowa bezprzykładnem podwyższeniem kursu w Petersburgu i Berlinie w ruch wprawiona i u nas służyła do popisu spekulacji tutejszej, skutkiem czego popędzono ją o 7—8% w pierwszej, a o $8\frac{3}{2}$, $9\frac{1}{2}$% w drugiej emisji (z 154 na 162 i z 152 na 161, 50). W akcjach kolei żelaznych nie było żadnego obrotu, bydgoskie i warszawsko-wiedeńskie będąc ofiarowane nie znalazły nabywców, a terespolskie chociaż żądane, nie były znowu ofiarowane. (*Gaz. Hand*)

* (Wygrane pożyczki premjowej). Telegraficzna ajencja p. Rudolfa Okręta otrzymała następujący telegram z Petersburga z 3 (15) marca: Na odbytem tu dziś losowaniu pożyczki premjowej drugiej emisji wygrały: Ser. 17830 Nr. 30 rs. 200,0000, Ser. 17683 Nr. 24 rs. 75,000, Ser. 14274 Nr. 42 rs. 40,000, Ser. 14741 Nr. 24 rs. 25,000, Ser. 255 Nr. 47, Ser. 5000 Nr. 47, Ser. 8401 Nr. 46 po rs. 10,000, Ser. 1421 Nr. 41, Ser. 9440 Nr. 11, Ser. 13862 Nr. 42, Ser. 7018 Nr. 45, Ser. 1607 Nr. 10 po rs. 8,000, Ser. 5698 Nr. 37, Ser. 8256 Nr. 6, Ser. 7315 Nr. 35, Ser. 17047 Nr. 25, Ser. 406 Nr. 6, Ser. 1641 Nr. 42, Ser. 14355 Nr. 48, Ser. 6815 Nr. 46 po rs. 5,000, Ser. 14867 Nr. 33, Ser. 7382 Nr. 32, Ser. 11248 Nr. 36, Ser. 17178 Nr. 25, Ser. 3681 Nr. 39, Ser. 2025 Nr. 21, Ser. 12872 Nr. 20, Ser. 8723 Nr. 22, Ser. 14541 Nr. 9, Ser. 8180 Nr. 37, Ser. 15858 Nr. 20, Ser. 7976 Nr. 5, Ser. 15932 Nr. 36, Ser. 12241 Nr. 39, Ser. 15731 Nr. 33, Ser. 19,999 Nr. 21, Ser. 8560 Nr. 32, Ser. 10,886 Nr. 37 po rs. 1,000.

— (Kurjerek miejski). Wczoraj wieczorem, publiczność napełniwszy salkę warszawskiego towarzystwa dobroczynności, bawiła się wybornie na drugiem przedstawieniu amatorskiem, złożonem z tegoż samego co i pierwsze programu, z wyjątkiem, że zamiast „Zgonu pieśniarza“, tym razem, panna St. R. deklamowała wiersz pełnej talentu Gabrjeli o „Szczęściu poety“. I wczoraj jak na pierwszem przedstawieniu, przyklaskiwano serdecznie grze szanownych amatorów płci obojej, oraz przywołano i uczczono serdecznem przyjęciem, zasłużonego weterana sceny naszej, Jana Jasińskiego, który i jako autor komedji „Przy kominku“ i jako główny reżyser tych dobroczynnych przedstawień, zasłużył na takie dowody powszechnego uznania.

— Zaraz po świętach wielkanocnych, ma się urządzić koncert dla p. Rucińskiego, autora opery „Tatarzy w Polsce“, z którego dochód posłuży głównie na przygotowanie i popieranie reprezentacji tej opery, która jak wiadomo z dawniejszego ogłoszenia naszego, ma być wystawioną w Paryżu jeszcze w ciągu bieżącego roku. Można śmiało wnosić, że publiczność warszawska gorąco poprze zamiar mający zapewnić zaszczyt jednemu z utalentowanych artystów tutejszych.

— P. Józef Wieniawski, o którego wyjeździe do Lublina donosiliśmy, odegrał pierwszy swój koncert w tem, rodzinnem swem mieście, z powodzeniem bezprzykładnem dotąd, a na powszechne żądanie Lublinian urządzi jeszcze jeden, pożegnalny koncert w przyszłą niedzielę. Podobno nietylko sami mieszkańcy Lublina lecz i obywatelstwo z okolic, wybierają się na tę prawdziwą ucztę artystyczną.

— Zwiastuny ciepła i wiosny, dzikie gęsi, aż trzema sznurami przelatywały w sobotę o południowej porze.

— Po wyjeździe trupy włoskiej, ma być przedstawioną na scenie przez artystów opery tutejszej partycję Gounoda „Romeo i Julja”, której libretto przełożył na język polski p. Matuszyński reżyser opery. *Al.*

* (Stowarzyszenie spożywcze). Pierwotni założyciele stowarzyszenia spożywczego „Merkury” zawiadamiają osoby interesowane, że dla dokonania czynności przygotowawczych do mającego nastąpić zebrania ogólnego, oraz dla przyjmowania wszelkiego rodzaju propozycij dotyczących handlu, lokalów, służby i t. p., obierają czasowo, od dnia dzisiejszego, lokal w hotelu Europejskim pod N. 6 na dole, gdzie jeden z nich będzie obecny codziennie od godziny 10-ej do 3-ej.

* (Porównanie dochodu za miesiąc luty r. b.):

a) *na drodze żelaznej warszawsko-wiedeńskiej*:

	rok 1868	rok 1869
z przewozu osób	rs. 43,799 k. 17	rs. 42,425 k. 48½
z przewozu tow.	„ 152,495 „ 16½	„ 155,940 „ 42
różne dochody	„ 1,307 „ 93	„ 4,532 „ 94
razem	rs. 197,602 k. 26½	rs. 202,898 k. 84½

W r. 1868 więcej o rs. 5,296 k. 50.

Od początku stycznia do końca lutego 1869 r. dochód wynosi . . . . rs. 388,123 k. 07½.

W tym samym czasie w roku 1868 dochód wynosił . . . . rs. 371,468 „ 30

zatem w roku 1869 więcej o rs. 16,654 k. 77½

b) *na drodze żelaznej warszawsko-bydgowskiej*:

	rok 1868	rok 1869
z przewozu osób	rs. 10,411 k. 18½	rs. 10,298 k. 35½
z przewozu tow.	„ 25,712 „ 21½	„ 31,662 „ 01½
różne dochody	„ 149 „ 79½	„ 4,967 „ 63
razem	rs. 36,273 k. 19½	rs. 46,928 „ 00

W roku 1869 więcej rs. 10,654 k. 80½.

Od początku stycznia po końca lutego 1869 r. dochód wynosi . . . . rs. 87,378 k. 68.

W tym samym czasie w roku 1868 dochód wynosił . . . . . . rs. 74,718 „ 36

zatem w roku 1869 więcej o rs. 12,660 k. 32.

* (Wiadomości gospodarskie.—Ceny zboża.—Księgosusz). Z korespondencji z m. lutego r. b. z pod Czerska (powiat kalwaryjski, gub. warszawska) do *Gaz. Pol.* dowiadujemy się, że zbiory zeszłoroczne ozime w tamtych okolicach były zaledwie średnie, zbiór zaś buraków i kartofli niezły, jarzyn lichy. Grunta na powiślu położone stanowią wszakże wyjątek, oprócz bowiem dobrego urodzaju wszystkich gatunków zbóż, wydały doskonały plon buraków, który w tych miejscowościach dochodził przecięciowo do 140 korcy z 200 prętowego morga, kiedy plon ten na gruntach górnych nie przechodził korcy 75. Szkody zatem, wyrządzone przez ostatni wylew wynagrodziły się w części. W wielu miejscowościach narzekają na brak słomy, która też do wysokiej doszła ceny; kiedy pud siana dostać można za kop. 30, za pud słomy żądają 20—24 kop. Inwentarze trzymają się tam dotąd dobrze i zdrowo; w jesieni pokazała się w kilku miejscowościach zaraza karbunkułowa, która jednakże znaczniejszych strat nie zrządziła. Kartofli w tamtych okolicach obfitość jest wielka i po cenach bardzo umiarkowanych, a mianowicie po kop. 60 za korzec; gorzelnie zatem nie mogą skarżyć się w tym roku na niedostatek i drogość materjału, i w takich tylko warunkach, pomimo nizkiej ceny okowity, wyjdą z kampanji bez szwanku.—Podług wiadomości z Inowłodzia (pow. rawski, gub. petrokowska), urodzaj w zeszłym roku był tam lichy; kartofle u jednych zrodziły się tak, że wydały 12%, w drugich zaś dwa. Paszy jest tam dosyć. Inwentarz zdrowy i nie słychać o żadnym wypadku chorób, gdzieindziej wydarzających się; w ogóle stan zdrowia jest tam jak najlepszy. Śniegów tam nie wiele; jednakże mieszkańcy obawiają się wylewu wody, która rok rocznie na Inowłodziu zalewa łąki i pola.—Podług zaś wiadomości z okolic Janowa (pow. janowski, gub. lubelska), ceny zboża podniosły się tam nieco, ruch objawił się, lecz mało co kto ma do sprzedania. Wełny zaledwie po rsr. 12 za kamień 25-funtowy, a nawet i niżej kontraktują. Ucieszyły tamtych mieszkańców pomiary i plany niwelacyjne, dopełnione na przestrzeni między Tomaszowem a Lublinem, gdyż droga żelazna, gdyby przyszła do skutku, połączyłaby ich z ogniskami ruchu handlowego i wyrwała z monopolu spekulantów miejscowych.—Do tejże gazety donoszą również, iż we wsi Góry (pow. gostyńskim), oraz w wsiach Klimkowo, Wola Rzeczanka, Turow, Trzcionka, Groszów, Gosów, Ożarow i Gołąbki w powiecie warszawskim, panuje księgosusz.

* (Ceny zboża). Podług dostarczonych nam wiadomości z d. 25 lutego (9 marca) r. b. przez gubernatora kieleckiego, ceny zboża w gubernji kieleckiej od 1 (13) do 8 (20) lutego były następujące: za czetwert żyta płacono przecięciowo rsr. 6 kop. 84, owsa rsr. 3 kop. 63; za pud siana kop. 34½, słomy kop. 24½.

* (Wypadki miejskie). Zaonegdaj w cyrkule Zamkowym, żebraczka, z nazwiska dotąd niewiadoma, siedząc w przedsionku kościoła św. Antoniego, nagle zmarła. — W dniu onegdajszym, w cyrkule Zamkowym, Józef Piotrowski, lat 36 wieku liczący, urzędnik wydziału adresowego zarządu ober-policmajstra, w domu pod Nr. 179 zamieszkały, nagle zmarł. Celem wyprowadzenia śledztwa, o wypadkach tych sąd zawiadomiono, a ze strony policji kontynuje się dochodzenie. — W cyrkule Jerozolimskim, w domu pod Nr. 1372, od zbytecznie przepalonego pieca, zapaliła się podłoga w kuchni na parterze, lecz ogień natychmiast straż ogniowa, przez rozebranie kuchni i wyrąbanie części podłogi, ugasić zdołała. Straty ztąd pochodzące nie przenoszą 60 rs. — W cyrkule Bielańskim, Zelik Finkel, mieszczanin wileński, w domu pod Nr. 2191, gotował na kominie lakier i skutkiem rozlania przez nieostrożność tego materjału, wybuchł płomień, od którego Finkel uległ silnemu poparzeniu ręki prawej. Ogień bez żadnych uszkodzeń w zabudowaniu, natychmiast przez kominiarzy ugaszonym został. Finkela odesłano na kurację do szpitala starozakonnych. — W tymże cyrkule, o godzinie 11½ wieczorem, na ulicy Nowowiniarskiej, stróż nocny dostrzegł dym, wydobywający się z zamkniętego sklepu sukiennego, przez Mendla Lotte, w domu pod Nr. 1771 utrzymywanego, lecz ogień jeszcze przed przybyciem straży ogniowej, przez domowników ugaszonym został, bez uszkodzenia towarów i zabudowania. Przyczyna pożaru dotąd nie wykryta, dochodzenie kontynuje się.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 12	*dziś* rs. 1 kop. 12.
Za frank	„ „ — „ 31	„ „ — „ 31.
Za złoty reń.	„ „ — „ 62	„ „ — „ 62.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Okólnik naczelnika gubernji wileńskiej). *Wil. Wiest.* podaje następujący okólnik naczelnika gubernji wileńskiej do urzędników policji miejskiej i ziemskiej i do pośredników polubownych: „JW. główny naczelnik kraju, w reskrycie swoim do mnie z d. 2 stycznia za Nr. 11, wyraził: „W okólniku byłego głównego naczelnika kraju, jenerała piechoty hr. Murawiewa, z d. 1 stycznia 1864 r., za Nr. 2, zakomunikowane zostały poprzednikowi pańskiemu środki do uchylenia szkodliwego wpływu wywieranego przez duchowieństwo katolickie, obywateli ziemskich i inne osoby polskiego pochodzenia na ludność wiejską, zapomocą szerzenia pomiędzy nią czytania polskiego i nauczania dzieci włościańskich w duchu przeciwnym narodowości ruskiej, wierze prawosławnej i rządowi. Przyczem włożony został na naczelników wojennych, na policje miejskie i ziemskie, a w szczególności na pośredników polubownych, obowiązek przestrzegania, ażeby duchowieństwo katolickie, właściciele ziemscy i ich oficjaliści, tudzież osoby niemające pozwolenia władzy szkolnej, nie trudniły się nauczaniem dzieci. Obecnie, z odbieranych doniesień przekonywając się, że w niektórych wioskach i miasteczkach trudnią się nauczaniem czytania osoby, niemające na mocy prawa i podług powyższego rozporządzenia hr. Murawiewa upoważnienia, a przytem z książek polskich, — wzywam pana, abyś zwrócił szczególną uwagę na ściśle wykonanie powyższego okólnika i ponowił polecenie naczelnikom wojennym i ich zastępcom, tudzież policjom miejskim i ziemskim i pośrednikom polubownym, aby ściśle pilnowali, ażeby nikt bez upoważnienia nie trudnił się nauczaniem czytania, i aby przedsięwzięte były środki do uchylenia szerzenia czytania polskiego pomiędzy ludnością wiejską; również ażeby duchowieństwo katolickie, obywatele ziemscy i inne osoby nie szerzyły pomiędzy ludem elementarzy polskich i innych książek szkolnych lub książek do czytania, a pośród ludności prawosławnej katechizmów katolickich. Zawiadamiając o tem pana, dla wydania stosownego rozporządzenia, uprzejmie wzywam go, abyś o osobach, które będą dostrzeżone jako wykraczający przeciw powyższym przepisom, donosił mi dla pociągnienia ich do odpowiedzialności.” Komunikując powyższą wolę głównego naczelnika kraju, wzywam pp. naczelników powiatowych, policmajstrów, urzędników policji miejskiej, ziemskiej i pośredników polubownych do ścisłego pilnowaniania, ażeby nauczanie ludu języka polskiego i szerzenie powyższych książek nie miało miejsca, o wszelkiem zaś naruszeniu tego aby niezwłocznie donosili mi dla przedstawienia winnych do kary. Przytem widzę potrzebę nadmienić, że polecenie głównego naczelnika kraju, z d. 9 lipca 1868 r. za Nr. 2580, o nieużywaniu języka polskiego w miejscach publicznych, powinno być wykonywane w powiatach z takąż ścisłością, jak w mieście gubernjalnem. Wkładając odpowiedzialność za niedopełnienie tego polecenia na policję ziemską, wzywam pp. pośredników aby uprzedzili urzęda gminne, że są obowiązane udzielać policji wszelką pomoc w tej mierze.

* (Zgromadzenie akcjonarjuszów kompanji telegrafu indyjsko-europejskiego) odbyło się w Londynie 13 (25) lutego, na którem, prócz sprawozdania dyrektorów o stanie przedsięwzięcia w ogólności, odczytane było sprawozdanie p. Simensa o postępie robót w celu urządzenia tego telegrafu. Z ostatniego tego sprawozdania pokazuje się, że pomimo wszelkich przeszkód napotykanych w przewożeniu materjałów i zachodzących poczęści z powodu byłej zeszłego lata płytkości Wołgi, i innych przyczyn, jest nadzieja, że telegraf ten będzie ukończonym w roku bieżącym. Część jego między Teheranem i Dżulfą (675 wiorst) gotowa będzie na lipiec; a część od Dżulfy na Tyflis do Suchum-Kale (około 855 wiost), po zwyciężeniu rozmaitych trudności, szybko postępuje. Do tej ostatniej części przytyka linja telegrafu lądowego, idąca od północnego końca drutu czarnomorskiego (pod Dżubą) na Ekaterynodar, Kercz i Odesę do Bałty (około 1,125 wiorst). Materjały do tej części zwiezione już zostały do różnych portów morza Czanego, ale rozwożenie ich do miejsc przeznaczenia odwlekło się z powodu zimy. W pomienionej części będą dwie liny podwodne: jedna (długości 162½ wiorst) przez zatokę kerczeńską, druga (długości 6 wiorst) przez Dniepr. Obie te liny nadesłane będą jednocześnie z drutem czanomorskim. Potem następuje linja lądowa z Bałty na Warszawę do Torunia (1,200 wiorst). Część ta urządzona będzie z grubych słupów dębowych (mających 27 stóp długości a 6½ cala grubości z wierzchołka), które powiększej części są już wyrąbane i przewożone na saniach do miejsc przeznaczenia. Ostatnia część — lina czarnomorska — buduje się i jak wnoszą będzie skończona na czerwiec; ma ona długości około 150 wiorst i składa się z trzech drutów zwykłej konstrukcji. Na całej linji od Torunia do Teheranu, nie było żadnej przeszkody ze strony miejscowej ludności, co każe się spodziewać, że budująca się linja telegraficzna, po ukończeniu, przy dobrym zarządzie będzie zupełnie zabezpieczoną od umyślnego uszkodzenia. Obok tego cała linja budowana jest z trwałego materjału, aby mogła wytrzymać działanie różnych klimatów, jakie będzie przechodzić, i o ile można wymagała mniej naprawy. Obok skutecznego wykonywania robót w celu urządzenia komunikacji telegraficznej między Londynem a Teheranem, nader ważną rzeczą jest, aby i dalszy ciąg tej komunikacji, to jest linja z Teheranu do Indij wschodnich, przeprowadzona była tak czynnie jak część londyńsko-teherańska. Pod tym względem sprawozdawca nadmienia, że rząd wschodnio indyjski przedsięwziął już potrzebne kroki i zamierzył przystąpić do przeprowadzenia drugiego telegrafu podwodnego w zatoce perskiej między Buszyrem a Dżaskiem, tudzież lądowego telegrafu, równoległego do podwodnego, idącego z Dżaska do Koraczy. *(Birż. Wied.)*

* (Port w Libawie). Miejscowa gazeta donosi, że ustanowiony w r. 1860 komitet budowy portu libawskiego ukończył swą pracę i w tych dniach będzie zamknięty. Port libawski opatrzony został trwałemi groblami z kamienia, wysuniętemi daleko w morze, które już 10 razy wytrzymały mocne burze; głębokość portu przy wejściu wynosząca 20 stóp, a dalej 18 st., jest dostateczna dla przejścia i umieszczenia naładowanych statków, obejmujących od 400 do 500 beczek; przy porcie są 2 latarnie morskie żelazne, z których jedna ma aparat katadionificzny drugiej klasy, którego światło na wysokości 103 stóp nad powierzchnią morza, oświeca horyzont na rozległość 12 mil morskich. Przy takich ulepszeniach port libawski jest jednym z lepszych i dogodniejszych na całem morzu Bałtyckiem. Rezumie się, że port ten nabędzie większego znaczenia po ukończeniu budowy kolei żelaznej libawsko-kowieńskiej, która skieruje handel przywozowy i wywozowy na Libawę.

* (Przekład na turecki język). *Petersburgski Listok* pisze, że podczas obiadu byłych uczni uniwersytetu petersburgskiego w klubie szlacheckim, 8 lutego, były liczne mowy i odczyty, a między innemi p. Erak złożył małą książkę obejmującą przekład z języka ruskiego na turecki pism Puszkina „Bakczysarajska fontana” i „Talizman.” Książka ta przetłomaczona przez Józefa Erak w r. 1868, dedykowana jest Mirzie Aleksandrowi Kazembekowi, zasłużonemu profesorowi uniwersytetu Cesarsko-petersburgskiego i dziekanowi wydziału języków wschodnich. Nadmienić wypada, że przekład tej książki na język turecki jest wcale niezły, i że praca ta jest pierwszą w swoim rodzaju; p. Erak miał nawet trudność ją wydrukować, żadna bowiem drukarnia w Petersburgu nie posiada tureckich czcionek, i dla tego książka ta jest litografowana.

* (Proces). *Gołos* pisze: 21 lutego na posiedzeniu rządzącego senatu odczytaną została Najwyżej zatwierdzona uchwała rady państwa o przejrzeniu znakomitej sprawy hrabiny de Rochefort. Podług *Dziennika Sądowego* treść tej sprawy jest następująca: Sekretarz stanu Glebow, za panowania Katarzyny II, nabył na mocy kupna od baszkirów, na granicy gubernji permskiej i orenburgskiej, grunta z takiem oznaczeniem: „Od wiadomego uroczyska na 50 wiorst w około.” Pośrodku tego gruntu wystawił on fabrykę, która w drodze sukcesji i kupna przeszła do hrabiny de Rochefort, a ta poszukuje całej przestrzeni gruntu na 50 wiorst w około od swej fabryki. Na tej przestrzeni znajduje się w obecnym czasie kilka miast i mnóstwo zakładów skarbowych i prywatnych. Jeżeli hrabina wygra sprawę, to mieć będzie prawo znieść te miasta i zakłady, skoro nie wykupią od niej grunta. Wartość tej akcji obliczają na 60 milionów rs. Dotąd miano tę sprawę za niepewną, ale teraz, zdaje się losy przeważyły na stronę hrabiny, która niezmordowanie w ciągu wielu lat usiłuje dopiąć swego celu. Kwestja sprawy, czysto-graniczna.

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 13 (1) marca.* Na zgromadzeniu większości odbytem w dniu wczorajszym, zgodzono się na uzupełnienie kontyngensu przez pobór 25,000 ludzi z tem, że na przyszłość zaciąganie się do wojska będzie dobrowolne. *(Cor H. B.)*.

Prusy i Niemcy.

* (Twierdze Ulm i Rastadt). *Börsen Z.* powiada, że hr. Bismarck powziął zamiar postawienia znowu na porządku dziennym, za porozumieniem

z wielkiem księztwem badeńskiem, kwestji prawa trzymania załóg w twierdzach Ulmie i Rastadzie, „chociażby projekt ten miał wywołać zagranicą niejaką opozycję."

* (Reprezentacja związkowa). Korespondent berliński donosi, że rada związku północno-niemieckiego nie okazuje się dość skłonną do przystania na przedstawiony jej projekt połączenia reprezentacji związkowej za granicą z reprezentacją pruską. Komisja przyjęła tylko połączenie jedynie reprezentacji politycznej; zażądała dla tego zmniejszenia o połowę wydatków, zważywszy na to, iż skonfederowani chcą mieć osobnych ajentów niepolitycznych, czyli innemi słowy, konsulów. (*Nord*).

Francja.

* (Kwestja drogi żelaznej luksemskiej). Czytamy w dzienniku *France* z 13-go marca: „Niektóre dzienniki wieczorne donoszą, że rząd niderlandzki odmawia, o ile to go dotyczy, ratyfikowania umowy tymczasowej, zawartej pomiędzy towarzystwem francuzkiem drogi żelaznej wschodniej i towarzystwem, któremu koncesjonowana została linja dodatkowa w wielkiem księztwie luksemburgskiem, wiodąca do Amsterdamu. Nie wiemy, o ile prawdziwą jest tą wiadomość, ani też zwłaszcza, czy dotyczy ona tejże samej umowy, która spowodowała w Belgji uchwalenie prawa w przedmiocie dróg żelaznych. Lecz możemy oświadczyć, że w każdym razie, wiadomość ta nie zdoła wpłynąć na stan kwestji pomiędzy Belgją i Francją."

Włochy i Rzym.

* (Pogłoska o przymierzu). Dziennik *France* pisze pod datą 13-go marca: *Gazzetta piemontese* powiada, że gabinet jenerała Menabrea ustąpi wkrótce miejsce ministerstwu prezydowanemu przez jenerała Cialdini. Ta zmiana ministerjalna miałaby mieć jakoby na celu przymierze z Francją, w razie przyszłych zawikłań. Dodać do tego należy, że *Opinione* zaprzecza stanowczo wiadomości o układach prowadzonych jakoby obecnie w zamiarze zawarcia pomiędzy Francją i Włochami przymierza, skierowanego przeciw Prusom.

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Stosunki Serbji z Węgrami). Gazeta półurzędowa *Srbja* pisze: „Przypuśćmy, że przyjaźń pomiędzy Węgrami i Serbją mogłaby przynieść pożytek tak jednej jak i drugiej stronie; lecz przyjaźń ta powinna być oparta na wspólności interesów, na wzajemnem równouprawnieniu i szacunku; tymczasem widzimy, że madjarzy przeciwstawiają czasom teraźniejszym i ich głównym zasadom, pokryte kurzem akta archiwów „historycznych," i zbroją się w stary oręż, wydobyty z archiwów średniowiecznych; widzimy ich po stronie polityki zachodniej, gdzie w imię jakiejś oświaty i jakiegoś ich zadania „cywilizacyjnego," spodziewają się oni, że aeropag europejski przyzna im posiadanie na wpół barbarzyńskich (!) krajów wschodnich, i że mogą oni bez przeszkody ukonstytuować swe królestwo, naruszając prawa ludów słowiańskich, i szerząc jednocześnie swe panowanie i madjaryzację. Na takich podstawach nie może istnieć ani szczery związek, ani przyjaźń, albowiem brak tu głównego warunku—„zaufania."

* (Stosunki z Persją). *La Patrie* pisze: Doniesienia z Konstantynopola z 11-go marca potwierdzają ze wszech miar podane przez nas wiadomości o zajściu tureckiem. Dowiadujemy się oprócz tego, z wiadomości bezpośrednich z Bagdadu, że położenie kraju polepszyło się znacznie, i że Amdy-bej, któremu powierzona została administracja wilajetu do czasu przybycia Midhata-paszy, porozumiał się z władzami pogranicznemi dla zadośćuczynienia reklamacjom poddanych szacha perskiego. Zajście przeto z Persją powinno być uważane jako bliskie załatwienia; w każdym zaś razie, nie może ono spowodować żadnych zawikłań.

* (Smutne położenie bulgarów). Korespondent z Bukaresztu pisze do gazety chorwackiej *Nowi Pozor*: „Z Ruszczuka i Swiszczowa dochodzą wieści jak najsmutniejsze, że turcy i czerkiesi uciskają bulgarów, których sam nawet rząd nie szczędzi. Dodać do tego należy, że tureccy sędziowie i kawasy (żołnierze od piechoty), ci najwięksi rabusie, dopomagają zbójcom i rozbójnikom! — Znajduje się tu nasz ziomek, p. Rożicz, który był lekarzem w Swiszczowie w r. 1867 turcy skonfiskowali mu aptekę, gdyż podejrzywali go o sympatje dla bulgarów. Obecnie p. Rożicz wytoczył rządowi tureckiemu proces. Nie wiadomo, czy wygra on sprawę?"

* (Adres bośniaków). Wychodząca w Bukareszcie gazeta bulgarska *Narodnost'* ogłosiła adres podany sułtanowi przez bośniaków. Adres ten podobny jest pod wielu względami do niedawnej petycji bulgarskiej, albowiem cierpienia ponoszone przez ludy chrześcijańskie na półwyspie Bałkańskim są jednakowe. *Zastawa* („Sztandar"), pismo wychodzące w Nowym Sadzie, mówi o tym adresie w następujący sposób: „Jeżeli tylko jest on autentyczny, w takim razie nie ma on wielkiej doniosłości. Za punkt wyjścia posłużył mu hat-humajum, t. j. „reforma." Wszystkie te reformy do niczego nie doprowadziły i nie urzeczywistnią się nigdy."

* (Osman-pasza). Z Bośnji piszą pod datą 24 lutego do gazety *Nowi Pozor*: „Pogłoska, że Osman-pasza wraca tu znowu, przeraziła wszystkich mieszkańców Sarajewa, z wyjątkiem kilku darmozjadów, dzielących się z Osmanem-paszą haraczem. Wszyscy pozostali mieszkańcy zapytują słusznie, jak może przewodniczyć w Bośnji człowiek, który spowodował bunt w Bulgarji, jak skoro rozeszła się tam wieść, że Osman-pasza mianowany został namiestnikiem tej prowincji? Którędykolwiek pasza ten przejeżdżał, wszędzie go przeklinano, albowiem nigdzie nie płacił on ani za konie, ani za inne wydatki ponoszone w drodze. W Bystrzycynie, u pewnego ubogiego właściciela kawiarni, Osman-pasza i jego orszak wypili $1\frac{1}{4}$ oka kawy (oko jest wagą serbską, wyrównywającą $2\frac{1}{4}$ funtom austrjackim), do czego użyli trzy litry cukru (litra wyrównywa ćwierci oka), i za to wszystko nie zapłacili nic; zapłacił tylko za swoją kawę pięć krajcarów pewien ubogi sługa paszy. Jeżeli Osmana-paszę przeklinano podczas jego podróży, za to radowała się jego czeladź, która poprzedziła go do Kisielaku. Nie pytajcie, co za ludzie wchodzą do składu tej czeladzi, musiałbym bowiem opisywać wam obrazy z Piekła Dantego!"

Szwecja i Norwegja.

* (Reprezentacja zagraniczna). *Sztokholm, 9 marca.* P. Wachtmeister, minister spraw zagranicznych, przy rozprawach nad budżetem, wykazał dziś konieczność reprezentacji zagranicznej dla tego powodu, iż położenie europejskie pomimo zapewnień pokojowych ze strony wielkich mocarstw, nie przejmuje nikogo zaufaniem i spokojnością.—Donoszą, że dzierżawcy w prowincji Schonen dotrzymują ciągle dobrowolnie zobowiązań względem swoich dziedziców, i że takowi okazują się daleko skłonniejszymi do ustępstw niż dawniej. (*Cor. H. B.*)

Ameryka.

* (Powstanie w Meksyku). Wiadomości z Meksyku potwierdzają wieści o groźnych wypadkach, o których donoszono już kilka dni temu. Wojska stojące załogą w Puebli, zachęcone przez jenerała Negrete, podniosły sztandar powstania, wydając okrzyki: „Niech żyje Meksyk!" Rokoszanie stali w Puebli przez cztery dni, poczem udali się do Cholula, następnie zaś zagrażali kolejno miastom Cuernavaca i Toluca, i w końcu skierowali się na zachód, wzmagając się po drodze pod względem liczebnym zapomocą rekrutowania przemocą. Telegram z Meksyku z 17-go lutego donosi, że jenerał Negrete, na czele armji rewolucyjnej, posuwa się na stolicę, od której znajdował się już tylko o 30 mil. Obiegały pogłoski sprzeczne: podług jednych, Negrete miał pobić wojska juarystowskie dowodzone przez jenerała Cuellar; podług innych zaś, przeciwnie, Negrete został pobity i zmuszony do odwrotu. Rola Porfirio Diaz'a w tym ruchu nie jest wyraźnie określona; panuje atoli przekonanie, że Negrete działa w porozumieniu z nim. (*La Fr.*)

O społecznem i ekonomicznem znaczeniu stowarzyszeń zaliczkowych i kredytowych.

(*p. J. Stat.*)

(Dokończenie *)

IV.

Wyłożywszy w uprzednich ustępach zasady, któremi obok dokładnej znajomości potrzeb społecznych swojego kraju powodował się p. Schultze, przy organizowaniu w północnych i południowych Niemczech, w ciągu niespełna kilkunastu lat, 1433 stowarzyszeń wzajemnej pomocy, a w ich liczbie samych zaliczkowych 1047, produkcyjnych 187 i spożywczych 129, w których, wedle świadectwa Ernesta Becker, roczny obrót dochodzi obecnie od 110 do 120 miljonów talarów (prawie tyle co budżet Prus z 1865 r.), a liczba stowarzyszonych rzemieślników, fabrycznych robotników i drobnych przemysłowców do 60,000 — zatrzymamy się tutaj nad jednym tylko, z pomiędzy wielu, zdaniem znakomitego przedstawiciela nauk społecznych, a mianowicie, *„że na potężnem rozwinięciu obyczajowej strony jednostek, stoi społeczność i kredyt."*

Zdanie na pozór elementarne, obejmuje jednak w sobie cały szereg dodatnich zalet, nałogów, zwyczajów, jakich potrzeba w massie do zawiązania, istnienia i pomyślności pewnej zbiorowej instytucji.

Co to jest obyczajowa strona jednostek na której stoi kredyt?..

Jest to, według naszego zrozumienia, ani mniej ani więcej, tylko rzetelne i punktualne uiszczanie się z zaciągniętych zobowiązań, cnota jak widziemy bankierska. Jest to pilna i umiejętnie zużytkowana praca, wynik ogólnego i specjalnego wykształcenia. Jest to angielska „oszczędność czasu i zarobków." Jest to energja, cierpliwość i wytrwałość niezrażająca się niczem, jak tylko celjej został należycie, co do ostatecznego pożytku swojego, zrozumianym. Jest to, w zbiorowych instytucjach, pozbycie się na jej ofiarę tego mizernego, nieoświeconego, cierpkiego egoizmu, sobkowatości, które zmarnowawszy daremnie dary przyrodzenia, eksploatują rzeczy i ludzi dla własnych tylko widoków. Jest to wyrobione i w krew przeszłe poczucie równouprawnienia członków, *„nagroda pracy w miarę pracy."* Jest to rozkwitła idea godności, dobrze zrozumiany obowiązek samopomocy. Jest wreszcie owo wielkie słowo użyte i nadużyte przez ekonomistów i organizatorów społecznych — *solidarność*, tak, ale solidarność w tem co jest dobre, piękne i pożyteczne.

Ażaliż posiadamy te warunki? Kolos omyłek zbiorowych z przeszłości, niestety, jest tak wielki i przerażający, że trzeba rzeczywistej cywilnej odwagi, aby mu śmiało spojrzeć w oczy.

Pięćdziesiąt trzy lat temu, kiedy ani ekonomistom, ani socjalistom francuzkim nie śniło się nawet o wytworzeniu współdzielczych wiejskich instytucji w których samopomoc, dziś za potęgę uważana, odegrywa główną rolę, ś. p. Stanisław Staszic, istnie genjusz swojej społeczności, za sankcją Monarchy, utworzył z dóbr swoich tak zwaną „Gminę Hrubieszowską," darował grunt 250 osadnikom, zorganizował wzajemną pomoc w razie pogorzeli lub nieurodzaju, szkółki, opiekę nad ubogiemi, sierotami, kalekami i starcami, szpital, magazyny wspólne, bank pożyczkowy, administrację, radę gospodarczą z wyborów etc.

Jeżeliby założenie autora było należycie wykonanem, rozwijanem i opinją otaczanem, gmina Staszica, służąc za wzór szczęśliwości stanu rolniczego i umiejętnie pomyślanej kooperacyjnej spółki, miałaby prawo ubiegać się na ostatniej wystawie paryzkiej o nagrodę 100,000 franków przed Moulhouse, Fam listère, a nawet przed wynalazkiem społecznym p. Schultze Delitsch—a nam, jego współziomkom, zapisałaby zasługę na karcie rzeczywistych postępów społecznych.

W cóż się to wszystko obróciło. Nieumiejętność prowadzenia, egoizm jednostek—obróciły ją w tradycję, w podanie, prawie w nic!

A oważ kooperacyjna instytucja zakładów fabrycznych hr. Brzostowskiego?

A znane powszechnie i szczęśliwie w swoim czasie i z najlepszą intencją wytworzone domy zleceń rolników, w których obrót roczny wynosił już kilka miljonów rubli—czyż nie upadły przez brak obyczajowości o której mówi p. Schultze? Likwidacje interesów tych domów (oprócz jednego który istnieje) i stan ich wykazały jasno, nietylko nieusposobienie do prowadzenia interesów handlowo-kredytowych, ale i samowolne przekroczenie ustaw przez *siebie samych* napisanych, nierzetelność ajentów, słaby wpływ komitetów nadzorczych, wreszcie brak poczucia solidarności—i to jeszcze niestety w klasie zamożniejszej i oświeceńszej w kraju!

Znamy zblizka jeden z takich domów, który przez niczem nieusprawiedliwioną, chociaż szlachetną łatwowierność, otworzywszy nieumiarkowany kredyt dla zakładania handlów pod swoją firmą, na tej jednej tylko rubryce stracił do 40 tysięcy rs. Po prostu oszukano go.

Znamy również cały szereg procesów, sporów, układów o należności z kredytu tych domów. Niewypłacalność weszła w obyczaj. Członkowie zamiast wspierać instytucję wyłącznem powierzaniem jej pośrednictwa w sprzedaży produktów, wyłącznym zakupem towarów w składach domów i na rzecz ich utrzymywanych, woleli rzucić się w objęcia spekulantów. Spekulanci też porobili dobre interesa, domy, z wielką ich radością, musiały upaść — akcjonarjusze blizcy są utraty całego swojego wkładu.

Pójdźmy dalej, cóż się dzieje z instytucjami specjalnemi, zbiorowemi, mniejszych rozmiarów. Np. warszawska kupiecka resursa, nie liczyż w swoich delatach zaległości na członkach do kilkunastu tysięcy rsr., jakkolwiek opłata roczna nieprzenosiła 15 rs. rocznie. Warszawskie towarzystwo dobroczynności nie ma-ż zaległości na dziesiątki tysięcy składek dobrowolnie zadeklarowanych? Ileż tu pojedyńczych faktów nieakuratności z jednej, a braku energji i

*) Patrz Nr. 283 z r. z. i 4, 6 r. b.

stanowczości ze strony administrujących? Długie i kosztowne środki egzekucji być może stały temu na przeszkodzie. Jestże tu solidarność albo wytrwała wola?

Albo-ć to w kasie pożyczkowej dobroczynnej, w stowarzyszeniu subjektów handlowych, towarzystwie wspierania artystów muzycznych, zachęty sztuk pięknych, w kasach cechowych etc., etc. niema bezpowrotnych zaległości, które, być może narażają istnienie samych instytucji?

Czyliż prywatne konta kupieckie nie przedstawiają miljonowych cyfer debet! na swoich kundmanach.

Czyliżby największe i najlepiej zorganizowane w kraju, pod szczególną opieką rządu zostające stowarzyszenie wzajemnej pomocy, t. j. towarzystwo kredytowe mogło istnieć długo bez silnej, uprzywilejowanej egzekucji należności?

Obwiniać o takowy brak poczucia solidarności w w przedmiotach instytucji zbiorowych ekonomicznych, o nieakuratność weszłą w obyczaj pod nazwą niemożności—nie siebie samych—a kogo innego, byłoby wielką niesprawiedliwością!

Schorowane społeczeństwo, jak pojedynczy rekonwalescent, musi rozpocząć od nauki chodzenia.

Stawiane tu fakta (a nie domysły), które nam samym boleść i zwątpienie tylko przynoszą, jasno przekonywają. że powrót do obyczajowości, którą p. Schultze-Delitsch kładzie za główny warunek stowarzyszeń kredytowych, będzie powrotem do zdrowia.

Pragnąc cóś budować musieliśmy się przedewszystkiem rozejrzeć się w materjałach.

Bez krótkiej i ścisłej egzekucji którą zapewnia obecnie instytucja sędziów pokoju w cesarstwie, znajdujemy zbyt wczesnem, mimo koniecznej potrzeby, doradzać zakładanie stowarzyszeń tak zwanych zaliczkowych i kredytowych na zasadach kooperacyjnych.

Możliwemi są u nas tylko tak zwane spółki spożywcze, jako pierwszy stopień normalnego uruchomienia potrzeb. bo przeznaczone dla najliczniejszej i najmniej zamożnej klasy ludności, niepotrzebujące użycia środków egzekucyjnych. Korzyści ich wreszcie tak są widoczne, zwykłe zdolności kupieckie do prowadzenia ich tak wystarczające, iż o powodzeniu ich niewątpiemy.

Wszelako nie traciemy nadziei, iż dziś, jutro, każdy uczuje potrzebę powrotu do obyczajowości; wyższy stopień wykształcenia w massach, zimny pogląd na kwestję społeczną, jej potrzeby, jej warunki, konieczność wreszcie zyskania kredytu osobistego za pośrednictwem spółek kooperacyjnych— wywoła potrzebę podobnych jak w Niemczech instytucji.

Dla tych więc, którzy wierzą w postęp, regulację i karność umysłów, w potrzebę ciągłego wskazywania drogi, podamy następnie wzór ustawy stowarzyszenia zaliczkowego w Meisens.

Kronika Sądowa.

Srogość macierzyńska.

Dziennik gubernjalny gubernji petrokowskiej z d. 7 (19) września r. z. w numerze 36, ogłosił co następuje:

„Odkrytem zostało przez miejscową straż ziemską, że mieszczanka m. Łasku, Barbarska, wdowa, właścicielka domu przynoszącego do 1,000 rsr. dochodu, więzi swoją własną czternastoletnią córkę, na strychu przykutą na łańcuchu do słupa. Władza wydała już rozporządzenie o uwolnienie uwięzionej i pomieszczenie jej u kogo z krewnych. Aby zaś nadal zabezpieczyć nieletnią Barbarskę od dalszych udręczeń, a majątek od roztrwonienia, odniesiono się do właściwego sądu dla wyprowadzenia śledztwa i odpowiedniego prawu postanowienia."

Władze sądowe spełniły już swoje zadanie, że zaś dla mieszkańców gubernji petrokowskiej i wogóle dla tych wszystkich, którzy pomienione doniesienie czytali, nie obojętną być może wiadomość, co sądy wykryły i jaka za tyranję matki względem własnej córki wyrzeczoną być mogła kara, rezultat więc w tej mierze podajemy w sumarycznem streszczeniu.

Po doniesieniu naczelnika ziemskiej straży, że Florentyna Barbarska właścicielka domu w mieście Łasku, przez sześć tygodni trzymała na strychu uwięziona na łańcuchu trzynastoletnią swoją córkę Marjanną, taż Barbarska powołana do tłomaczenia się, zeznała: że z pomiędzy jej dziewięciorga dzieci, jedna tylko Marjanna, rok czternasty licząca, prowadziła się nagannie, potajemnie sprzedawała rzeczy, pożyczała jakoby dla matki pieniądze i zaraz je traciła, że uciekała z domu, i po kilka dni, a czasem tygodni przebywała po różnych miejscach i wsiach, zanim ją wynaleźć zdołano; że wynaleziona w końcu r. 1867 na wsi w Żelowie, zaraziła całe rodzeństwo krostami (co aptekarz w Łasku poświadczył), że uciekłszy w czerwcu r. 1868, przez trzy tygodnie włóczyła się po różnych miejscach, a przyprowadzona przez jednego ze znajomych, wyznała, iż w lesie przez nieznajomego mężczyznę zgwałconą została. Dla położenia więc tamy takiemu postępowaniu, gdy napomnienia i zwykłe rodzicielskie kary nie pomagały, zamierzyła ją odwieść do swej zamężnej córki w Petrokowie na wychowanie, tymczasowie zaś, żeby nie uciekła, matka mieszkając sama z rodzeństwem w stancjach na strychu, umieściła ją w przyległym pokoiku, przywiązawszy ją na łańcuszku półtora łokcia długim a funt tylko ważącym (w sądzie złożonym), którego jeden koniec owinęła o jej nogę i zamknęła na małą kłódeczkę a drugi do belki przytwierdziła, i w takim stanie Marjanna B. zostawała przez sześć tygodni, gdyż matka dla zatrudnień gospodarskich i potrzebujące jej wprzód uszyć do obcego domu wyprawkę, prędzej wyjechać z nią nie mogła.

Czternastoletnia Marjanna B. przyznając się protokularnie do powyższych złych postępków, na srogie obchodzenie się z nią matki bynajmniej się nie uskarżała, dodając, że sama czuje, iż zasłużyła na ograniczenie swej wolności, że przez przywiązanie na łańcuszku żadnych udręczeń nie doznawała, że przeciwnie, miała zapewnione sobie wszelkie wygody, zwyczajną pościełkę, picia i jedzenia dostatek, że zajmowała się robótkami, pisaniem i czytaniem, że przychodziły bawić się z nią inne dzieci, że odwiedzała ją często matka, której przeprosić nie chciała, że młodsza siostra najwięcej u niej przebywała i razem z nią sypiała, ułatwiając jej potrzeby naturalne.

Badani świadkowie srogiego obchodzenia się Florentyny B. nie poświadczyli, a jedna ze świadczących zeznała, iż choć nie raz odwiedzała na strychu jej córkę, nie dostrzegła nawet jej przywiązania na łańcuszku.

Sąd kryminalny w Warszawie, mając sobie przedstawione akta śledcze i relację, zważywszy:

że rodzicom służy prawo karności względem swych dzieci, tembardziej, skoro za pobłażanie ich rozpuście z art. 1081 K. K. G. i P. ulegają odpowiedzialności, a jeżeli władzy swej nadużywają, to podług art. 339 Kod. Cyw. powinni być przez trybunał przy drzwiach zamkniętych za to upomnieni, lub pozbawieni władzy rodzicielskiej, kodeks zaś kryminalny innej kary nie postanowił;

że udowodnione złe prowadzenie się córki istotnie wymagało ograniczenia jej wolności. a wśrodku, jaki opieka macierzyńska nad swem dzieckiem przedsięwzięła, mimo swej niezwykłości, nadużycie władzy rodzicielskiej obok okoliczności wyżej wyjaśnionych, widzieć się nie daje;

z tych przeto powodów, sąd kryminalny, mocą wyrzeczenia w ostatniej instancji, nie uznał Florentyny Barbarskiej za kwalifikującą się do odpowiedzialności karnej, pozostawiając sprawowanie dotychczasowej opieki matczynej, przy zwykłym nadzorze rady familijnej, zwyczajnemu biegowi.

Ф.

Bibliografja.

Желѣзныя дороги въ военномъ отношеніи.

(*Koleje żelazne pod względem wojskowym. Część I. Przewóz wojsk kolejami żelaznemi. Ułożył A. Kwist. Wydane przy pomocy wojskowo-naukowego komitetu głównego sztabu. St. Petersburg. 1868 r.*).

(Artykuł wzięty z *Warsz. Dniew.*).

Ogromne znaczenie kolei żelaznych w życiu społecznem i ekonomicznem narodów, dawno już niepodlegają najmniejszej wątpliwości. Szybkie rozmnożenie się komunikacji szynowych, dowodzi ich konieczności, dawno już poczuwanej przez społeczność. Pierwsza kolej żelazna otwarta była w Anglji w 1825 r., obecnie zaś, w samym tym kraju długość wszystkich linij kolei żelaznych dochodzi do 21,000 wiorst, a długość tych dróg we wszystkich częściach świata w ogóle dochodzi do 137,473 wiorst. Rozwój kolei żelaznych nie mógł nie oddziałać nader korzystnie i pod względem majątkowym. Wpływ kolei żelaznych na sam bieg działań wojennych, okazał się w kampanjach jakie zaszły w Europie od 1859 r. i północno-amerykańskiej wojnie domowej od 1861 do 1865 r. W przedmowie do nowo wydanej swej pracy, p. Kwist powiada, że pomimo całej wagi znaczenia kolei żelaznych pod względem wojskowym, o tym przedmiocie jeszcze bardzo mało pisano, lecz i tegównie ze stanowiska obrony państwa.

Pierwsze samoistne takie dzieło ukazało się pod tytułem: „Mémoires sur les chemins de fer considerées sous le point de vue de la défence du territoire, par Lamy et Clapeyrote, 1832." Po tem dziele nastąpił szereg artykułów w tym samym przedmiocie, zamieszczonych w różnych zagranicznych pismach perjodycznych. W 1853 r. ukazało się dzieło Penitza: „Die Eisenbahnen und ihre Benutzung als militärische Operationslinien," przetłomaczone na język ruski przez księcia Golicyna w 1865 roku, pod napisem: „О примѣненіи желѣзныхъ дорогъ къ военному искуству." Jednakże tak w tem dziele, jak i w niektórych następnych artykułach dziennikarskich zamieszczanych do 1863 r., roztrząsane było tylko strategiczne znaczenie kolei żelaznych, i pomijano wskazywanie stanowczych przepisów co do sposobów przewożenia wojsk, środków szybkiego psucia i przywracania kolei i t. p. W 1863 r. ukazało się dzieło: „Das Eeisenbahnwesen vom militärischen Standpunkte," w którem rozebrane były ze strony naukowej i praktycznej, wszystkie specjalne kwestje dotyczące przewozu wojsk kolejami żelaznemi, jak również psucia i przywracania tych ostatnich. Ta zasadnicza praca posłużyła za podstawę i wszystkim późniejszym w tym przedmiocie dziełom, większa część których ciekawa jest tylko z powodu niektórych praktycznych uwag, wyprowadzonych z przewozu wojsk podczas wojen ostatnich czasów.

Autor wspomnionego dzieła: „Das Eisenbahnwesen vom militärisch Standpunkte," bardzo słusznie powiada: „że wszelki ruch wojsk kolejami żelaznemi, a tem bardziej pospieszny i w znacznych masach, zawisły jest nietylko od ogólnych warunków technicznych, lecz także i od niektórych czysto wojskowych, od zgodzenia których z pierwszemi zależy nie tylko skuteczność samego ruchu, ale i zaoszczędzenie wojsk. Dla tego przewóz wojsk kolejami żelaznemi podczas wojny, nie może być całkiem poruczony osobom zawiadującym handlową eksploatacją kolei, którym wymagania wojskowe często są wcale nieznane, i dla tego koleje żelazne natenczas powinny znajdować się w zawiadywaniu osób wojskowych; im powinien być poruczony obowiązek niszczenia kolei żelaznych i przywracania ich, za pomocą środków znajdujących się przy wojsku, podlegając za każdym razem wymaganiom danego wypadku. Ten nowy rodzaj obowiązków, poruczany wszędzie oficerom sztabu jeneralnego i wojskowym inżynierom, wymaga on nich osobnej gałęzi wiadomości naukowych, których przedtem nie potrzebowali."

Dla osiągnięcia tego celu i pragnąc zapełnić znaczny brak w ruskiej literaturze wojskowej, znany inżynier wojskowy, p. Kwist, podjął się pracy wydania dzieła, którego tytuł napisaliśmy u góry. Większa część osnowy tego specjalnego dzieła, zaczerpnięta została przez autora, z książki: „Das Eisenbahnwesen vom militärischen Standpunkte," i uzupełniona jest wieloma nowemi praktycznemi wiadomościami o ruskich kolejach żelaznych.

Pierwsza część tego dzieła p. Kwista, poświęcona jest przewozowi wojsk kolejami żelaznemi, a do drugiej, przygotowującej się do druku, wejdą: 1) wykład środków przerywania i przywracania komunikacji na kolejach żelaznych; 2) ich rekognoskowanie, i 3) krótkie wiadomości o urządzeniu telegrafów.

Za wewnętrzną wartość tej pracy, całkowicie poręcza imię autora specjalisty, który słusznie zajął wydatne miejsce w kole ruskich uczonych wojskowych. P. Kwist w swem dziele nie ogranicza się na wskazaniu ogólnych przepisów przewozu wojsk podczas wojny. Urządzenie stacij, tabor ruchomy, wagony,—jednem słowem wszystkie szczegóły sprawy przewozu wojsk, obrobione są przez niego z całą uwagą i jednakową ścisłością.

Przytaczając w swem dziele kilka przykładów przewożenia wojsk kolejami żelaznemi podczas wojny, p. Kwist powiada, że „pomimo wszelkich wskazówek nauki, i dość znacznego rozwoju kolei żelaznych zaraz w pierwszych 20 latach ich istnienia, nie wcześniej jak w 1848 r. spostrzeżono przewagę tych dróg nad drogami zwykłemi dla poruszania wielkich mas wojsk; do tej epoki, uważano je za pożyteczne tylko do przewozu piechoty i pieszej artylerji, i to nie więcej jak w składzie jednej dywizji z taborem, bez szczególnego przytem zyskania na czasie. Co się tyczy kawalerji i konnej artylerji, przewóz ich kolejami żelaznemi uznawany był za stanowczo niekorzystny, tak z powodu powolności, jak i wielkiej liczby potrzebnych do tego wagonów. I rzeczywiście przy natenczasowym stanie kolei żelaznych i ich taborów ruchomych, przewóz znacznych sił po jednej kolei żelaznej, wymagał więcej czasu, niż przesunięcie ich po zwykłych drogach, po których mogły iść jednocześnie kilkoma kolumnami. Tak, według uczynionych natenczas u nas obliczeń, okazywało się, że dla przewiezienia z Warszawy do granicy byłego obwodu krakowskiego (288 wiorst) trzech dywizji piechoty z trzema brygadami artylerji, lecz bez kawalerji, trzeba było 51 dni, a dla posunięcia ich po zwykłych drogach, 28 dni. Według tegoż obliczenia dla przewie-

zienia dywizji kawalerji z brygadą konnej artyleri, trzeba było 40 dni. Jakkolwiek wybitnie różni się to obliczenie od przewozów, jakie dokonywają się w obecnym czasie, był on wszakże dokładnym, kiedy koleje żelazne miały nie więcej jak jedną drogę szynową i bardzo ograniczony i niedokładny tabor ruchomy, który, jeżeli nie cały, to przynajmniej jego lokomotywy, trzeba było zmieniać co 40 lub 42 wiorst, w skutku czego liczba pociągów na dobę ograniczała się do 4. Lecz od czasu urządzenia kolei żelaznych z dwoma pokładami szyn, a blizko stacji z 4-ma i więcej, powiększenia i udoskonalenia taboru ruchomego, nakoniec po uproszczeniu sposobu ładowania pociągów, szybkość przerzucania kolejami żelaznemi wielkich oddziałów, zaczęła znacznie przewyższać szybkość przerzucania ich po drogach zwykłych. Pierwszy przykład podobnego przewożenia koleją żelazną, zrobiony był w 1848 r. przez dywizję jenerała Paniutina (składającą się z 14,532 ludzi, z 21,993 końmi, 48 działami, 464 amunicyjnemi i pociągowemi wozami i 88 sztukami wołów), która w przeciągu mniej jak trzech dni, przewieziona była z Krakowa do Hradysza, na przestrzeni 281 wiorst. Przykład ten, chociaż niweczył wątpliwości co do przewagi przewozu wojsk kolejami żelaznemi nad posuwaniem ich po zwykłych drogach, będąc mało znanym, nie zwrócił na siebie należytej uwagi."

Z prawdziwem współczuciem przyjmujemy ukazanie się w druku pierwszej części specjalnej pracy p. Kwista: „Koleje żelazne pod względem wojskowym". Spodziewamy się, że szanowny autor nie zaniedba przystąpić do wydania i 2-ej części swej pracy, o ukazaniu się której w druku, ze swej strony nie zaniedbamy zawiadomić czytelników. *N. P. B.*

Rozmaitości.

* (Wykrycie archeologiczne). Naczelnik 16-go ucząstku kolei kursko-charkowskiej, przy kopaniu ziemi w kotlinie rzeki Merski-Czułek, w głębokości 3 arsz. 5 wer z., w gruncie gliniano-żwirowatym, wykrył szkielet ludzki wzrostu 2 arsz 7 wersz. Podług doniesienia *Dzien. Gub. Chark.*, szkielet ten, przy dotknięciu go, zaraz się rozpadł; pozostały tylko kości i czaszka, które wszakże będą przedmiotem zajęcia dla archeologów. Przy tym szkielecie znaleziono następujące rzeczy: 1) łańcuch złoty masiw, dość znacznej długości, z 3-ma wielkiemi zawiaskami, w kształcie serca; pośrodku jednej z nich znajduje się gatunek rubinu; łańcuch ten leżał na szyi szkieletu; 2) dwie bransolety, małych rozmiarów w porównaniu z wielkością szkieletu, wyrobione z grubego drutu złotego. Na jednej bransolecie zachowały się znaki napisu. Bransolety te znajdowały się na rękach szkieletu; 3) cztery wielkie pierścienie złote z wielkiemi owalnemi krwawnikami, które zdjęto z dwóch wielkich palców prawej i lewej ręki; 4) 5 wielkich blach kręgłych, w których ustawione są kamienie sztuczne, turkusy i lazury; 5) 9 blach złożonych z trójkątnych, pięciokątnych i owalnych komórek, wyrobionych z metalu, ze wstawionemi sztucznemi kamieniami; 6) 2 małe cylindry, wielkości i długości małego palca z blachy złocistej ze wstawkami szkła kolorowego; 7) dwie blachy owalne średniej wielkości, a przy tych kawałki blachy złocistej folgi; 8) kilka sprzączek srebrnych, podobnych do pasowych, o jednym zębie, i mały sprzęt z uszkami nakształt gałki od laski, przez który przechodzi drut dość gruby. Pośrodku tego sprzętu znajduje się mała kostka nieoddzielająca się; za wstrząśnieniem tego sprzętu uderzenia kostki a ścianki jego wydają dźwięk podobny do dźwięku dzwonka.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* Zeszyt III Tomu II *Przeglądu sądowego*, pisma popularno-naukowego poświęconego teorji i praktyce prawa, wyszedł z druku.

Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

od dnia 6 (18) września 1867 roku.

Pociąg osobowo-towarowy odchodzi codziennie ze stacji Praga o godzinie 10 przed południem; Miłosna o g. 10 m. 31; Dębe Wielkie (przystanek) o g. 10 m. 45; Mińsk o g. 11 m. 10 przed południem; Mrozy o g. 11 m. 44; Kotuń o g. 12 m. 17; Siedlce o g. 12 m. 51; Łuków o g. 1 m. 50; Międzyrzec o g. 2 m. 45; Biały o g. 3 m. 30; Chotyłowa o g. 4; — przychodzi do Terespola o g. 4 m. 32.

Z Terespola wychodzi o godzinie 11 m. 5 rano; z Chotyłowa o g. 11 m. 41; z Biały o g. 12 m. 12; z Międzyrzeca o g. 1 m. 1; z Łukowa o g. 2; m. 0; z Siedlec o g. 2 m. 55; z Kotunia o g. 3 m. 22; z Mrozów o g. 4 m. 0; z Mińska o g. 4 m. 34; z Dębe-Wielkie (przystanek) o g. 4 m. 52; z Miłosny o g. 5 m. 7; — do Pragi przychodzi o g. 5 m. 36.

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o god. 9 wieczór, a do Wrocławia o g. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35, przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o g. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywający do Koluszek o g. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej Warszawsko - Wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

Warszawa, dnia 4 (16) Marca.

Kalendarz.

We środę, 5 (17) marca, — św. Gertrudy pan. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 10; zach. o godz. 6 min. 7.

We czwartek, 6 (18) marca, — św. Gabrjela archanioła. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 8; zach. o godz. 6 min. 9.

Stan pogody.

Dziś z rana + 1°5, R.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł.
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach	739.1	740.1
Termometr Reaum	+ 0°3	+ 2°5
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 3°0, R. Najmniejsze ciepło + 0°5 R

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 5.

Widowiska.

TEATR WIELKI.—*Dziś*, we wtorek, opera w 4-ch aktach, **Mosè (Mojżesz)**, przez artystów włoskich; abonament N. 11 lit. A.—Osoby: Mojżesz—p. *Bossi*; Marja jego siostra—panna *Sanz*; Anaida, jej córka — panna *Artôt*; Faraon—p. *Padilla*; Synaida, żona Faraona—panna *Ferrucci*; Amenofis, syn Faraona— p. *Carrion*; Eleazar, brat Mojżesza—p. *Cieślewski*; Osirides, kapłan Izydy—p. *Suszyński*; Aufides, dowódca straży—p. *Ziolkowski*. — **Tance**. — *Jutro*, we środę, 1-y raz, trajeda **Kupiec wenecki**.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano komedję **Nieśmiały**; przysłowie dramatyczne **Ciekawość, pierwszy stopień do Piekła**; komedjo-operę **Indjana i Charlemagne**, było osób 310.

TEATR AMATORSKI.—*Wczoraj*, w poniedziałek, na **Przedstawieniu amatorskiem**, było osób 270.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro*, we środę, danym będzie na dochód Szpitala ewangelickiego **Koncert** pod przewodnictwem Adama Münchei-mera.—Zacznie się o godzinie 8-ej.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).—*Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dzymańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

* Wyjechali z Warszawy: jenerał-adjutant książę *Radziwiłł*, do Brześcia; mistrz dworu książę *Gagarin*, za granicę.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 391, wyjechało osób 642;—koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 204, wyjechało osób 259,— koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 135, wyjechało osób 155; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 112, w tej liczbie z zagranicy 16; wyjechało osób 108, w tej liczbie za granicę 14.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 3 (15) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami Szafirman w Nowej Aleksandrji, Czyżewski w Władysławowie, Kistenberg w Lublinie, Morozowa w Moskwie, Farbman w Międzyrzeczu, Kope w Kielcach, Sowińska w Płocku, Hollender w Tilsit, Böhm w Radomsku, Moskowski w Lututowie, Chrościelzwski w Opocznie, Bank Cesarstwa w Petersburgu, Horniczek w Bulsku, Kircel w Stremiany, Pawłowski bez oznaczenia miejsca, — listów miejskich sztuk 8, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 14 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 3 (15) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 66, wyzdrowiało 84, umarło 12, pozostało 2038 (mężczyzn 1012, kobiet 1026), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 194, kobiet 180.

* W dniu 3 (15) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 12, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 5, płci żeńskiej 5; razem 32;—**zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: —; *starozakonnych*: —;—**umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 10, płci żeńskiej 9; *starozakonnych*: płci męzkiej 4, płci żeńskiej 5; razem 28.

Ceny targowe.

dnia 3 (15) Marca 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	10	80	5	70	6	75
Żyto	8	—	4	65	5	—
Jęczmień	7	20	4	20	4	50
Owies	5	28	3	15	3	30
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	92	1	5	1	20

Pud siana od kop. — — 30 Pud słomy od kop. 20 — 24.

Dowozy: Pszenicy 343; Żyta 1143; Jęczmienia 571; Owsa 286 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 2 kop. 77 do rs. 2 kop. 78½.

Garniec „ od rs. — kop. 92½ do rs. — kop. 93.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 4 (16) Marca 1869 r.

MONETY.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem		—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100		83	41	87	91
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		83	41	82	91
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego		99	50	99	17
Listy likwidacyjne za rs. 150*)		70	84	70	—
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.		—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		90	—	89	50
Metaliki Lutowe za rs. 100		101	—	1[illegible]6	50
„ Sierpniowe za rs. 100		101	—	100	50
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100		165	—	165	—
„ „ „ 1866 „ 100 *Losowanie*		—	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji		—	—	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125		—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied, za sztukę		—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		69	17	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz. -Terespolskiej za rs. 100		—	—	98	50
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		—	—	—	—
WEXLE.					
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	110	1[illegible]½	190	95
„ . . . „ „	k. t.	109	69	109	80
Wrocław . . . „	2 m.	—	—	—	
Gdańsk . . . „ „	2 m.	109	95	109	80
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	147	10	—	—
Londyn . . . 1 Ft. St.	3 m.	7	53	7	51
Paryż . . . 300 Frank.	2 m.	90	15	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A	2 m.	9[illegible]	67½	—	—
Petersburg . . . 100 Rsr.	1 m.	99	50	99	33
„ . . . ,	k. t.	—	—	—	—
Moskwa . . . „ „	1 m.	—	—	—	—
, . . . „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych....... rs. — k. 9 2/3.
* „ „ od Listów Likwidacyjnych — rs. 1 k. 16⅔.

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘJ

z Berlina, d. 3 (15) Marca 1869 roku

Z BERLINA	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		81⅝
Weksle na Warszawę		81⅞
„ Peterburg 3 tygodn.		90¼
„ „ 3 miesięczny		83½
„ Londyn 3		—
„ Paryż 2		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wieden 2 „		81¾
Listy Zastawne 4%		67
Listy Likwidacyjne		57⅛
Obligacje Skarbowe 4%		68[illegible]
Koleje Rosyjskie		85
Akcje Drogi Żel. Terespolskiej		—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		78½
Akcje drogi Warszawsko-Wiedeńskiej		[illegible]¼
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		62⅜
Nowa pożyczka premjowa 1-em		136½
„ „ 2-em		134
5a Pożyczka Stieglitza 71¼ 5% L. Z. Ruskie		76¾
4% Listy Zastawne Ruskie		81¼
Żyto na targu „		51
dto „ dostawę		51
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		[illegible]
„ Hamburg		91 30
„ Paryż		49 30
Pożyczka Narodowa		70 35
5% Metaliki		63 [illegible]
Akcje Banku Kredytowego		[illegible]8 10
Z PARYŻA.		
Renta 3%		70 80
Renta Włoska		55 90
Akcje Kredytu Ruchomego		253
Z LONDYNU		
% Papiery (Consols)		93

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 1809. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcu.*

Z powodu nastąpionej śmierci: 1. Wojciecha Borkowskiego, właściciela sumy rs. 75 na dobrach Stawiska z Okręgu Siedleckiego zabezpieczonej.

2. Stanisława Młockiego, właściciela sum: rs. 6,122 kop. 88, rs. 526 kop. 9, rs. 240 i rs. 324, na dobrach Grodzisk, oraz sumy rs. 300 na dobrach Hołowienki z Okręgu Węgrowskiego zabezpieczonych. i

3. Antoniny z Pniewskich Roupertt, współwłaścicielki sumy rs. 115 kop. 71, na dobrach Kobyla Wola z Okręgu Garwolińskiego ubezpieczonej.

Otworzyły się spadki, termin do uregulowania których na dzień 10 (22) Września r. b. w Kancelarji mej wyznaczonym zostaje.

Siedlec dnia 1 (13) Marca 1869 roku.
1—2 Bronisław Wroński.

N. D. 48. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Radomskiej w Radomiu.*

Donosi o otwartych spadkach po zmarłych:

1. Piotrze Remiszewskim, wierzycielu *a*) sumy rsr. 15,000 w długach, *b*) sumy rsr. 937½ zlewkach w dziale IV pod Nr. 2 wykazu dóbr Osali z Okręgu Staszowskiego, *c*) rs. 2,000 w dziale IV pod Nr. 3 wykazu dóbr Szumska z tegoż Okręgu.

2. Wojciechu Pancerze, co do sumy rsr. 1,170 pod Nr. 22 działu IV wykazu dóbr Dmosic z Okręgu Staszowskiego.

3. Juljannie v. Julji Stoczyńskiej, co do sumy rsr. 600 w dziale III ad Nr. 56 wykazu dóbr Klwatki Szlacheckiej z Okręgu Radomskiego zabezpieczonych, do regulacji których termin na dzień 8 (20) Czerwca 1869 r. wyznaczam.

Radom d. 29 Listop. (11 Grudnia) 1868 r.
F. Tirpitz.

N. D. 51. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Po zejściu Wincentego i Heleny z Raczyńskich Pochoreckich małżonków, otworzył się spadek, do którego należy współwłasność nieruchomości w mieście Kielcach Nr. hipotecznym 61 oznaczona, do regulacji spadku tego w Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach przed podpisanym Rejentem nastąpić mającej, zakreśla się termin prekluzyjny na dzień 19 (31) Maja 1869 r.

Kielce dnia 12 (24) Listopada 1868 r.
Adam Szczepanowski.

N. D. 50. Pisarz Sądu Pokoju w Rawie.

Po śmierci:

1. Karoliny Lesiewskiej, właścicielki nieruchomości w mieście Biały pod Nr. 72.

2. Abrama Bonka Herszkorna, właściciela nieruchomości w mieście Skierniewicach pod Nr. 42.

Toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia, którego, termin na dzień 13 (25) Czerwca 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczam.

Rawa d. 21 Listop. (3 Grudnia) 1868 r.
Arczyński.

N. D. 49. Pisarz Sądu Pokoju w Kraśniku.

Po śmierci:

1. Jana i Rozyny z Chauvet małżonków Mikulińskich, współwłaścicieli nieruchomości i apteki w mieście Kraśniku pod Nr. pol. 32 położonych.

2. Elżbiety Kołtunowej, współwłaścicielki domu i gruntów pod Nr. pol. 202 w mieście Kraśniku położonych, ogłaszam postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 26 Maja (7 Czerwca) 1869 r. wyznaczam.

Kraśnik d. 12 (24) Listopada 1868 r.
Przegaliński.

N. D. 47. Pisarz Sądu Pokoju w Mińsku.

Z powodu nastąpionej w dniu 23 Grudnia 1864 r. śmierci Szai Lichtensztejn, właściciela nieruchomości w mieście Kałuszynie pod Nr. 109 położonej, otworzył się spadek, do regulacji którego, termin na dzień 21 Czerwca (3 Lipca) 1869 r., w Kancelarji podpisanego wyznaczony został.

Mińsk d. 30 Listop. (12 Grudnia) 1868 r.
2 2 Bolesław Miaskowski.

OBWIESZCZENIA HYPOTEZNCE.

N. D. *1806. Sąd Pokoju w Grójcach. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki nieruchomości miejskiej, a mianowicie: domu drewnianego o piętrze gontem krytego wraz z przynależnemi do niego zabudowaniami gospodarskiemi jako to: dziesięcioma stajenkami i placem w mieście Grójcach przy ulicy Mszczonowskiej pod Nr. 94 położonego, poprzednio do Icka Węglarskiego należącego.

Zawiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 9 (21) Czerwca roku bieżącego.

Wzywa ich przeto, aby do regulacji tej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę rsr. 1 kop. 50 do rsr. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji powyższej nieruchomości wydaną będzie, nastąpi dnia 14 (26) Czerwca r. b. na posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Grójec d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 r.
Józef Borowski, Pisarz.

N. D. 1807. Sąd Pokoju w Rawie.

Z powodu żądania regulacji nowej hypoteki w mieście Skierniewicach przy ulicy Baranowskiej pod Nr. 49*b*. położonej, z domu drewnianego i placu składającej się, a do własności Chaima Dawida Herszkowicza należącej.

Uwiadamia interesantów: że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 30 Czerwca (12 Lipca) r. b. o godzinie 11 rano.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające opatrzyli się.

Ostrzega ich oraz: że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypot. z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej, w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług Art. 150 tegoż prawa utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka wskutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 2 (14) Lipca r. b. na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego, i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia jej, przytomnemi być winni.

Rawa d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 r.
za Podsędeka, Arczyński.

N. D. 1808. *Sąd Pokoju w Olkuszu. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu wniesionego żądania wywołania do pierwiastkowej regulacji:

Połowy od strony szlachtuza domu pod Nr. 37 w mieście Modrzejowie przy ulicy rynek położonego, z oficyną w podwórzu przy tejże połowie, jaki to dom jest masiv murowany, parterowy, pomiędzy mostem granicznym i ulicą Mysłowicką z jednej, a pustym placem do posesji Tomasza Żółkowskiego przytykającym, dotąd Hrabiego Benarda własnym i szlachtuzem z drugiej, znajduje się, tylną zaś stroną do jeziora przytyka.

Zawiadamia osoby interesowane, że termin do regulacji tej, na dzień 2 (14) Czerwca r. b. od godziny 10 rannej wyznaczonym zostaje; zechcą więc w terminie tym prawa swe, jakieby do nieruchomości oznaczonej mieć sądziły, objawić i legalnemi dowodami wesprzeć, bądź same osobiście bądź przez pełnomocników urzędownie w nie umocowanych.

Ostrzega je zarazem, że opóźnienie mieć będzie dla nich skutek prekluzji art. 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 zagrożonej.

Nakoniec nadmienia się jeszcze, że decyzja jaka w tym przedmiocie zapadnie dnia z kolei następnego zostanie wyłuszczoną.

Olkusz d. 21 Lutego (5 Marca) 1869 r.
Podsędek, Górski.

N. D. 1805. Sąd Pokoju w Szadku. Wydział Hypoteczny.

Zawiadamia strony interesowane, że pierwiastkowa regulacja hypoteki nieruchomości:

Domu w pruski mur piętrowego z zabudowaniami w podwórzu, gruntu mórg trzy i morgi pastwiska miary rejnladzkiej w mieście Zduńskiej Woli pod Nr. 324*a* pomiaru, a Nr. 470 katastru przy ulicy Petronelli sytuowanej, a do Michała Miller i małżonków Hejnrycha i jego żony Scholtz należącej, odbędzie się w dniu 4 (16) Czerwca 1869 roku z rana w Kancelarji hypotecznej Sądu tutejszego.

Wzywa zatem każdego, ktoby mógł mieć jakie prawa do tej nieruchomości, aby się w powyższym terminie sam, lub przez pełnomocnika urzędownie upoważnionego stawił się, a to z dowodami prawa jego usprawiedliwiającemi, w przeciwnym zaś razie ulegnie skutkom prawnym.

Ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 7 (19) Czerwca 1869 r.

Szadek d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.
Podsędek, Misiurkiewicz.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 1687. *Bank Polski.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż w sali posiedzeń Banku Polskiego w d. 12 (24) Marca 1869 r. odbywać się będzie licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na dostawę dla Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku węgli kamiennych maszynowych angielskich i gorno-szlązkich, w bryłach, bez miału, w ogóle 18,000 korcy warszawskich, a mianowicie: w r. 1869 korcy 7,000, zaś w r. 1870 11,000 korcy. Odbiór nastąpi na miejscu, na stopy kubiczne, licząc 5⅓ stóp miary polskiej na jeden korzec. Cena do licytacji in minus ustanawia się, na węgle angielskie korzec po kop. 92, na wegle gorno-szlązkie kop. 87½. Vadium ustanawia się rs. 880.

Bliższe warunki przejrzane być mogą w Kancelarji Banku Polskiego i w Kancelarji Naczelnika Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku, każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych, w godzinach biurowych.

Deklaracje mają być pisane podług wzoru niżej wskazanego.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Banku Polskiego, z d. 26 Lutego (10 Marca) r. b. Nr. 5017, składam niniejszą deklarację, mocą której, obowiązuję się dostarczyć do Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku, węgli kamiennych maszynowych angielskich i górno-szląskich, w bryłach bez miału, a mianowicie: w roku bieżącym korcy 7000 t. j. 3500 korcy węgli angielskich i 3500 korcy węgli górno-szlązkich, w roku zaś 1870 korcy 11,000 t. j. po 5500 korcy każdego z powyższych gatunków, po cenie za jeden korzec węgli angielskich kop. a górno szlązkich po kop. (obydwie ceny wypisać literami).

W dostawie tej zastosuję się jak najściślej do warunków licytacyjnych, które mi są dokładnie wiadome.

Kwit kasy NN na złożone vadium, w kwocie rs. 880, w załączeniu składam, po które, wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam się zgłoszę.

Mieszkam w N. . . .
Pisałem w N. . . . dnia . .
(podpis).

Adres:
Do własnych rąk JW. Prezesa Banku Polskiego w Warszawie
„Deklaracja"
na dostawę węgli dla Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku.

Warszawa d. 26 Lutego (10 Marca) 1869 r.
Vice - Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu, Roguski.
Naczelnik Kancelarji,
3—3 Radca Dworu, J. Makulec.

N. D. 1676. *Управленіе Ивангородской Крѣпостной Артилеріи.*

Вызываетъ желающихъ принять на себя поставку матеріаловъ и предметовъ, потребныхъ для исправнаго содержанія при семъ 1869 году Крѣпостнаго имуществаили торговъ имѣюихъ быть при этомъ Управленіи: торгъ 12 числа будущаго Марта а переторжка 14 числа того же Марта, на суму 1,477 рублей 54¼ коп. Условія поставки можно видѣтъ въ Управленіи ежедневно отъ 10 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, кромѣ праздничныхъ и высокоторжественныхъ дней.

Ивангородъ дня 24 Февраля 1869 года.
Командиръ Ивангородской
Крѣпостной Артилеріи,
3—3 Подполковникъ, (. . . . .)

N. D. 1816. *Komisarz Policji Administracyjne Cyrkułów 3 i 11 Miasta Warszawy.*

Na skutek upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej pod dniem 28 Lutego (12 Marca) r. b. za № 2203 wydanego, podaję do powszechnej wiadomości iż w d. 5 (17) Marca r. b. to jest w Srodę o godzinie 11 przed południem w domu pod № 586 B przy ulicy Długiej, sprzedane zostaną przez publiczną licytację ruchomości, jako to: meble, garderoba, bielizna i pościel po niegdy Melchiorze Białoskórskim pozostałe, a to za gotowe pieniądze zaraz płacić się mające.

Warszawa d. 1 (13) Marca 1869 r.
1—1 Asesor Kolegjalny, Brodzki.

N. D. 1790. *Секвестраторъ Соколовскаго Уѣзда.*

Въ исполненіи предписанія Его Высокоблагородія Г. Начальника Соколовскаго Уѣзда отъ 28 сего Февраля 1869 г. за N. 1384 объявляю, что въ городѣ Соколовѣ 26 Марта с. г., начиная съ 10 часовъ утра и въ послѣднія дни, будутъ производится торги на продажу: мебели, 160 штукъ овецъ, 40 штукъ коровъ, лошадей, яловника, 606 корцевъ картофеля, упряжи, экипажи и другихъ предметовъ описанныхъ мною на исполненіе казенныхъ нѣдоимокъ числящихся за пмѣщикомъ имѣнія Длугѣ Калиньске Ижиковичомъ.

Желающіе участвоватъ въ торгахъ, благоволятъ прибыть въ городъ Соколовъ, Сѣдлецкой Губерніи на назначенный срокъ, съ наличными деньгами.

Г. Соколовъ, Февраля 28 дня 1869 г.
1—3 Піотровскій.

N. D. 1810. W dniu 6 (18) Marca r. b. o godzinie 11 z rana i w dniach następnych, na gruncie folwarku Rąbin, w Powiecie Łodzińskim, Gubernji Petrokowskiej, prawnie zajęte: meble, fortepian palisandrowy, naczynia miedziane, aparat gorzelniany, wagi decymalne, wolant, konie i różne zboże w snopie, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

1—1 Stanisław *Skierkowski,* Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 1022 Na żądanie Juljanny z Schultzów Hermana Augusta Hermann dotychczasowej żony, ewangieliczki, w mieście Gostyninie, powiecie Gostyńskim, gubernji Warszawskiej zamieszkałej, od której Karol Thieme Obrońca przy Senacie i Adwokat przy Sądzie Konsystorskim Ewangielicko-Augsburgskim, z urzędu dodany, kroki prawne czyni.

Zapozwanym zostaje August Herman gospodarz, z pobytu niewiadomy, ostatnie zamieszkanie we wsi Lubaty, gminie Solec, powiecie Gostyńskim, gubernji Warszawskiej mający.

Ażeby za rok od daty pierwszego ogłoszenia tego pozwu stawił się na audjencji Sądu Konsystorskiego Ewangielicko-Augsburgskiego w Warszawie pod Nr. 492 posiedzenia odbywającego o godzinie 5 po południu w każdy pierwszy czwartek po dniu pierwszym miesiąca, lub za przywołaniem tej sprawy, gdzie powódka wniesie żądanie:

Ażeby Sąd Konsystorski małżeństwo między powódką a pozwanym w kościele parafii Ewangielicko-Augsburgskiej, w Gostyninie w d. 7 (19) Lutego 1852 r. zawarte z winy pozwanego rozwiązał, czyli rozwód wyrzec raczył, przy skazaniu go na koszta,

z Zasad:

Że pozwany opuściwszy powódkę nie dał o sobie żadnej wiadomości, a gdy pobyt jego wyśledzonym być niemógł, Konsystorz Ewangielicko - Augsburgski, na zasadzie odezwy Rządu Gubernjalnego Warszawskiego dnia 9 (21) Marca 1864 r. Nr. 19,153/4903, udzielił powódce w d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1864 r. N. 867 pozwolenie do zapozwania męża jako niewiadomego z pobytu.

Że powódka żądanie swoje uzasadnia na udowodnionem opuszczeniu przez męża i na przepisach art. 155 i 156, prawa o małżeństwie z r. 1836.

Zwrot kosztów polega na art. 130 K. P. S.
2—3

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 1813. **Bilet Lombardowy** za Nr. 19581 na rs. 54, wydany na imie Szmula Syten zaginął. Znalazca złożyć zechce w Dyrekcji Lombardu, oraz zagubiono dowód **Banku Polskiego** na zastawione kosztowności za Nr. 22348 wydanego. 1—3—2801

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 1523. *Ломжинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи Островскаго Уѣзднаго Управленія въ г. Островѣ, будутъ производиться 11 (23) Марта с. г. публичные торги на продажу пяти участковъ казеннаго фольварка Островъ, а именно:

№ Участка	Названіе	Общее пространство участка: мор.	Общее пространство участка: прен.	Количество оцѣночной стоимости: руб.	Количество оцѣночной стоимости: коп.	Количество залоги подлежащаго внесенію при торгахъ: руб.	Количество залоги подлежащаго внесенію при торгахъ: коп.
1	Въ урочищѣ Кржаки .	18	261	280	—	23	60
2	При Замбровской дорогѣ	44	93	1134	60	113	50
3	Въ урочищѣ Хлопки . .	36	20	1263	—	163	20
9	Въ урочищѣ Лубники при дер. Груды	12	105	224	—	22	50
10	Въ урочищѣ Квицинкахъ	2	206	52	60	5	25

Желающіе пріобрѣсть эти участки, приглашаются въ означенный срокъ съ залоговыми деньгами въ Островское Уѣздное Управленіе, гдѣ могутъ за благовременно разсматривать условія и прочія бумаги къ сей продажѣ относящейся.

Кромѣ изустныхъ торговъ, дозволяется желающимъ представлять до 12 часовъ дня, выше означеннаго числа запечатанныя объявленія, которыя вскрыты будутъ по окончаніи изустныхъ торговъ.

Г. Ломжа, дня 15 Февраля 1869 года.

Завѣдывающій Отдѣленіемъ.

3—3 Мацкевичъ.

N. D. 1775. *Калишское Губернское Правленіе.*

Отъ Калишскаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи онаго производиться будутъ 26 Марта с. г. въ часъ по полудни публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на поставку льна въ состоящіе при Сѣрадзкой тюрьмѣ холщевую фабрику и при Ленчицкой тюрьмѣ прядильню, съ 1 (13) Апрѣля сего 1869 г. по 1 (13) Января 1871 года, въ количествѣ 150 пудовъ въ годъ.

Торги начнутся съ настоящей цѣны, то есть 8 руб. за пудъ.

Желающій принять на себя означенную поставку обязанъ къ назначенному для торговъ сроку представить на руки Г. Предсѣдательствующаго присутствія Губернскаго Правленія, или прислать въ Губернское Правленіе запечатанное объявленіе, составленное по ниже прилагаемой формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, съ поясненіемъ въ таковомъ цифрами и прописью цѣнъ, по какимъ принимаетъ на себя этотъ подрядъ.

Къ упомянутому объявленію должна быть приложена квитанція Губернскаго или Окружнаго казначейства на представленный туда временный залогъ (vadium) въ сто двадцать рублей, наличными деньгами, закладными листами или другими государственными бумагами дозволенными по существующимъ узаконеніямъ къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

Окончательный срокъ для подачи объявленій назначается до 1 часа по полудни, того дня въ который назначены торги.

По распечатаніи представленныхъ къ сроку для торговъ объявленій, подрядъ останется за тѣмъ лицемъ, которое объявитъ самую низшую цѣну.

Объявленія поданныя или присланныя послѣ истеченія назначеннаго срока, или не по формѣ, или безъ соблюденія порядка указаннаго 17 ст. правилъ 16 (28) Мая 1833 г. или съ подчистками, поправками или заключающіе въ себѣ предложенія противныя торговымъ условіямъ, наконецъ представленныя безъ пріобщенія къ онымъ доказательства на внесенный временный залогъ не будутъ приняты и какъ незаконныя будутъ отвергнуты.

Наконецъ объявляется, что тотъ за кѣмъ останется подрядъ на торгахъ, обязанъ тотчасъ послѣ утвержденія сихъ торговъ представленный имъ временный залогъ дополнить до 1/5 части подрядной суммы и что торговыя условія можно видѣть ежедневно съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Калишскаго Губернскаго Правленія отъ . . . с. г. за N. . . опубликованнаго въ Варшавскомъ Дневникѣ и Калишскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ симъ объявляю, что принимаю на себя поставку льна для состоящихъ при Сѣрадзкой тюрьмѣ холщевой фабрики и при Ленчицкой тюрьмѣ прядильни за суммы . . . . руб. . . . коп., подвергаясь всѣмъ обязанностямъ поясненнымъ въ торговыхъ условіяхъ, которыя мнѣ въ точности извѣстны квитанцію . . . . казначейства на представленный временный залогъ въ 120 руб. прописью сто двадцать рублей при семъ прилагаю.

Квитанцію сію въ случаѣ отступленія отъ торговъ, самъ получу обратно, или прошу выслать ко мнѣ по почтѣ. Мѣсто постояннаго жительства моего въ . . . (написать четко, городъ, улицу, нумеръ дома, число, имя и фамилію).

Г. Калишъ, 27 Февраля 1869 года.

1—3 Совѣтникъ, (. . . . . .).

N. D. 1197 *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną, które odbywać się będą w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487 w Kancelarjach Rejentów niżej wyrażonych:

1. Rzeczyca, według wykazu hypotecznego składające się z folwarku i wsi Rzeczyca, wsi i folwarku Glina, wsi Sadykrza, wsi Bobrowice, z wsi czyli kolonji Brzozowej, z wsi Łęgu, z wsi Zawady, z wsi Małomierz, z wsi Licięża, z wsi Góry, z wybraniectwa we wsi Rzeczyca, z wybraniectwa we wsi Zawadach, w teritorium których to dóbr erygowany został folwark Paulinow, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Rawskim, Gubernji Petrokowskiej, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 6,709 kop. 2½, vadium do licytacji rub sreb. 16,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 92,776, termin sprzedaży dnia 1 (13) Września 1869 roku, przed Rejentem Kanc Ziem. Zbikowskim Józefem.

Uwaga. Sprzedaż dóbr tych z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego za odpadłe powinności włościan, uważaną będzie za nieważną, jeżeli okaże się, iż licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję Likwidacyjną o przyznanem wynagrodzeniu likwidacyjnem.

2. Kraszew, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Kraszew, Rasztów, Dobczyn, Pasek i Rzyska, z młynem wodnym na rzece Rządzy i kolonją Rzyska, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Stanisławowskim, Powiecie Radymińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,324 kop. 72, vadium do licytacji rs. 7,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 57,407 kop. 62½, termin sprzedaży dnia 4 (16) Września 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

3. Mroków, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Mroków, z częściami Wola Mrokowska lit. A, Kossów B, Wola Kossowska lit. A, i gościńcem Koszut zwanym, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Błońskim, Powiecie Grodziskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 2,443 kop. 61, vadium do licytacji rub. sr. 8,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 54,673 kop. 75, termin sprzedaży dnia 5 (17) Września 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

4. Skotniki, po uwłaszczeniu włoscian przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Skotniki z dezertami Mrowiny, Dziękawy, Chrabków, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Łęczyckim, Gubernji Kaliskiej położone, raty zaległe w chwili zarzadzenia sprzedaży wynoszą rs. 342 kop. 71, vadium do licytacji rs. 1,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 8,460, termin sprzadaży dnia 6 (18) Września 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

5. Kryszkowice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Kryszkowice, do których należą jako przyległości: Pokrzywnica, Boguszyce, Zakłodzie i ulica Pokrzywna w mieście Piątku, oraz młyn Bugaj i młyn wodny zwany Poduliczny pod miastem Piątek położony, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Zgierskim, Powiecie Łęczyckim, Gubernji Kaliszskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,704 kop. 14, vadium do licytacji rs. 6,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 46,370, termin sprzedaży dnia 10 (22) Września 1869 roku, przed Rejentem Kanc Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

6. Nowawieś, Morzyce, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Nowawieś, Morzyce, tudzież Hollendrów, Rożdzeniec, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Kowalskim, Powiecie Włocławskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 66 kop. 3, vadium do licytacji rub. sr. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 1,786 kop. 25, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Truszkowskim Hipolitem.

7. Bartoszówka, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Bartoszówka, do których należy wieś Mroczkowice i Wiechniewice lit. B, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Rawskim, Gubernji Petrokowskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,121 kop. 52, vadium do licytacji rs. 5,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,522 kop. 50, termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem Kretkowskim Włodzimierzem.

8. Grabie Folwarkowe, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, do których według wykazu hypotecznego należą dobra Grabie Folwarkowe, Grabie Wierznia czyli Niemieckie, dezerta Grabie Weysrzednie i kolonje Emiljów Potrzebna, oraz Grabinki niemniej wieś Grabina, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Gostyńskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 878 kop. 54, vadium do licytacji rs. 3,600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,497 kop. 25, termin sprzedaży dnia 19 Września (1 Października) 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

9. Brzeście, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Brzeście i przyległości Podłęże z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Górno-Kalwaryjskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 790 kop. 50, vadium do licytacji rsr. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 21,403 kop. 12½, termim przedaży dnia 20 Września (2 Października) 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Masłowskim Janem.

10. Żaków, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Żaków, z przyległościami Zając, Kulki, z nomenklaturami: młyn Kulki i folwark Huta Żakowska vel Marynin, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Siennickim, Powiecie Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 798 kop. 51, vadium do licytacji rs. 3,300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 23,690, termin sprzedaży dnia 23 Września (5 Października) 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

11. Racibory, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Racibory, z przyległościami jaka to: polami Ryczki, K . . nie i częścią na Pracach Dużych C, oraz z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Grójeckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 707 kop. 82, vadium do licytacji rsr. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 17,581, termin sprzedaży d. 25 Września (7 Października) 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Truszkowskim Hipolitem.

12. Brzostowice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Brzostowice, Ponczew, i dezerty Koszki, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Grójeckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 657 kop. 33 vadium do licytacji rsr. 2,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 15,518 kop. 25, termin sprzedaży dnia 27 Września (9 Października) 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zawadzkim Stanisławem.

13. Łychów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Łychów złożonych z części lit. A, B, do których należy wieś Koziegłowy, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Grójeckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 666 kop. 25½, vadium do licytacji rs. 2,700, licytacytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,689, termin sprzedaży dnia 30 Wrzesnia (12 Października) 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Truszkowskim Hipolitem.

14. Łaziska, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Łaziska, do których jako przyległości należą: Moczydła, Przytoka Budy Przytockie, Rządza, tudzież młyny Rembiska, Krupowizna, Chryniewizna, Olechowizna i osada Gąsianka, z lasami ogółem przestrzeni włók 111 morgów 24 prętów kwadratowych 247 mającymi, w których to dobrach egzystuje młyn Jerzakowizna, w teritorjum tych dóbr znajdują się wsie Łaziska, Rembiska, Ludwinów, Olechów, Rządza, Góry, Budy Kumińskie, Budy Przytockie, Maryanka, Przytoka, Aleksandrów, Moczydła, Szczytnik i osady Jerzakowizna, oraz Krupowizna, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Siennickim, Powiecie Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 624 kop. 72, vadium do licytacji rs. 4,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,549 kop. 37½, termin sprzedaży dnia 2 (14) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

15. Żelazna i Wola Wysoka, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Żelazna i Wola Wysoka, do których należy nomenklatura Józefatów, oraz kolonji Julków wieś Zajrzew, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w O-gu Rawskim, Powiecie Skierniewickim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 627 kop. 75, vadium do licytacji rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 17,328 kop 12½, termin sprzedaży dnia 3 (15) Października 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

16. Kawenczyn, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Kawenczyn, do których Pustkowia, Piechury i Rybałty należą, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Górno-Kalwaryjskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 489 kop. 18, vadum do licytacji rs. 2,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 13,159 kop. 37½, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Rościszewskim Stanisławem.

17. Czerwonka, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, podług wykazu hypotecznego składające się z dóbr Czerwonka, z folwarkiem i wsią tegoż nazwiska, oraz z lasem w obrębie tychże dóbr znajdującym się, wraz z gruntami i łąkami w obrębie miasta Liwa, Okręgu Węgrowskim znajdującemi się, od dóbr Zabokliki lit. A, odłączonemi, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Stanisławowskim, Powiecie Węgrowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 448 kop. 62, vadium do licytacji rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 10,293 kop 75, termin sprzedaży dnia 10 (22) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

18. Drzazgowa Wola i Cieniawy, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, w oddzielnych księgach wieczystych uregulowane, lecz łączną pożyczką Towarzystwa obciążone, z których dobra Drzazgowa Wola, według wykazu hypotecznego składają się z dóbr Drzazgowa Wola, Czerwiec, o az osad kolonjalnych Ewcin i Krzyżanów, zaś dobra Cieniawy z dóbr tegoż nazwiska, z wszelkiemi obu tych dóbr przyległ. i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Brzezińskim, Gubernji Petrokowskiej położone, raty zaległe

w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 361 kop. 30, vadium do licytacji rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 8,989, termin sprzedaży dnia 13 (25) Października 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem Truszkowskim Hipolitem.

19. Dobrzyniec Wielki, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Dobrzyniec Wielki, z przyległościami i nomenklaturą Międzylesie zwaną, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Siennickim, Powiecie Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 379 kop. 30½, vadium do licytacji rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,715, termin sprzedaży dnia 13 (25) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Dziewulskim Aleksandrem.

20. Piołonowo, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Piołunowo z połową dezerty Broniszewek, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Radiejewskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 364 kop. 34, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 8,964, termin sprzedaży dnia 15 (27) Października 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Masłowskim Janem.

21. Wręcza, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Wręcza, w Okręgu Błońskim, Wulka Wręczka w Okręgu Łowickim, w obrębie których to dóbr leżą następujące nomenklatury: folwark i wieś zarobna Wręcza, folwark i wieś zarobna Huta Wręczka, wieś zarobna Wulka Wręczka, osada Młynek zwana, tudzież kolonje: Chroboty, Zazdrość, Grabce i Karczunek, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu częścią Błońskim, częścią Łowickim, Powiecie Grodiskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 381 kop. 92½, vadium do licytacji rsr. 2,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,712, termin sprzedaży dnia 16 (28) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Truszkowskim Hipolitem.

22. Stamirowice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Grójeckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 322 kop. 46½, vadium do licytacji rs. 1,700, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 8,662, termin sprzedaży dnia 21 Października (2 Listopada) 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Kretkowskim Włodzimierzem.

23. Bądków i Kotowice, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Bądków, Kotowice, Jaszczachowice czyli Astachowice i część Rudny w Woli Rogozińskiej, z których dobra Kotowice jako główne, wszystkie zaś inne inklusive Bądków jako przyległości do nich należące, oraz dobra Wypychów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, w oddzielnej księdze wieczystej uregulowane, lecz łączną pożyczką Towarzystwa obciążone, a przeto łącznie sprzedaży podlegające, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Zgierskim, P-cie Łęczyckim, Gubernji Kaliszskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 271 kop. 56, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,311 k. 25, termin sprzedaży d. 23 Października (4 Listopada) 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Zbikowskim Józefem.

24. Kowies, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, do których według wykazu hypotecznego należy, wieś Ulaski, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Łowickim, Powiecie Skierniewickim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 83 kop. 70, vadium do licytacji rs. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,257 kop. 50, termin sprzedaży dnia 24 Października (5 Listopada) 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Dziedzickim Adamem.

25. Szamów część lit. A, i B, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Szamów części lit. A, B, folwarku Radniki i kolonji Józefów, z czterech osad kolonjalnych złożonej, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Łęczyckim, Gubernji Kaliskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 204 kop. 30, vadium do licytacji rs. 1,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,849 kop 87½, termin sprzedaży dnia 28 Października (9 Listopada) 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Paklerskim Juljanem.

26. Swiętochów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami w Okręgu Błońskim, Powiecie Grójeckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 232 kop. 19, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 5,685, termin sprzedaży dnia 28 Października (9 Listopada) 1869 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Dziewulskim Aleksandrem.

27. Drwalew, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Drwalew, Idzikowice, Nazale, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Zgierskim, Powiecie Łęczyckim, Gubernji Kaliszskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 165 k. 14½, vadium do licytacji rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,326 kop. 75, termin sprzedaży dnia 30 Października (11 Listopada) 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

28. Jastrzębia, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Grojeckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 661 kop. 35, vadium do licytacji rs. 2,900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,442, termin sprzedaży dnia 30 Paźedziernika (11 Listopada) 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Jasińskim Janem.

29. Mikuły A, B, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z wsi i folwarku Mikuły A, B, oraz kolonji Teresin, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Rawskim, Powiecie Łowickim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs, 94 kop. 18, vadium do licytecji rsr. 500, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 2,031, termin sprzedaży dnia 31 Października (12 Listopada) 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Dziedzickim Adamem.

30. Upale, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Upale, z przyległemi dezertami Upalikiem i Jabłonną, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Łęczyckim, Gubernji Kalisszkiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 152 kop. 30, vadium do licytacji rs. 700, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 3,738, termin sprzedaży dnia 3 (15) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Brzozowskim Teofilem.

31. Słup, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z folwarku i wsi Słup, oraz wsi Modła, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Gostyńskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 173 kop. 28, vadium do licytacji rs. 1,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,893 kop. 75, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Sliwińskim Wojciechem.

32. Sieraków Wielki, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Sieraków Wielki i dezerty Kuczków, w obrębie których to dóbr znajdują się nomenklatury: folwark Sieraków Wielki, Holendry Sierakowskie i osada młynarska, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Gostyńskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 183 kop. 21, vadium do licytacji rsr. 1,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,926 kop. 87½, termin sprzedaży dnia 8 (20) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Masłowskim Janem.

33. Chełmce, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Rawskim, Powiecie Skierniewickim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 135 kop. 78, vadium do licytacji rub. sr. 700, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,363, termin sprzedaży dnia 10 (22) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Rapackim Franciszkiem.

34. Glinnik część lit. A, B, C, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Glinnik części literami A, B, C, oznaczonych, do których należą wsie: Maryanów, Palestyna, Wołyń, Podole, Ukraina, Samotnik, Janów, Józefów, Siedliska i Czaplinek, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Brezińskim, Gubernji Petrokowskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 119 kop. 97, vadium do licytacji rub. sr. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,232 kop. 50, termin sprzedaży dnia 11 (23) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

35. Powodowa, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Zgierskim, Powiecie Łęczyckim, Gubernji Kaliszskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 124 kop. 62, vadium do licytacji rs. 800 licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,374 kop. 37½, termin sprzedaży dnia 12 (24) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Paklerskim Juljanem.

36. Rgielewo, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Rgielewo, z przyległościami, tudzież pustkowia Skorzeczno, Mokre i Pułtoraczki, z prawem własności części boru we wsi Korzecznik, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Łęczyckim, Powiecie Kolskim, Gub. Kaliszskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 133 kop. 94, vadium do licytacji rsr. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,622 kop. 50, termin sprzedaży dnia 13 (25) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Rapackim Franciszkiem.

37. Rosocha, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Rawskim, Powiecie Rawskim Gubernji Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 149 kop. 73, vadium do licytacji rsr. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 4,043 kop. 75, termin sprzedaży dnia 13 (25) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Paklerskim Juljanem.

38. Sladków Górny, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się według wykazu hypotecznego z dóbr Sladków Górny i przyległej do nich nomenklatury Dombrowa, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależyściami, w Okręgu Zgierskim, P-cie Łęczyckim, Gubernji Kaliszskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 148 kop. 51½, vadium do licytacji rsr. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,100, termin sprzedaży dnia 15 (27) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Brzozowskim Teofilem.

39. Stanisławice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Orłowskim, Powiecie Kutnowskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 109 kop. 60, vadium do licytacji rs. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,719, termin sprzedaży dnia 17 (29) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

40. Dąbrowa, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypot. składające się z wsi i folwarku tegoż nazwiska, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Kowalskim, Powiecie Włocławskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 70 kop. 43, vadium do licytacji rsr. 400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,756, termin sprzedaży dnia 20 Listopada (2 Grudnia) 1869 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Dziewulskim Aleksandrem.

41. Kwaśnianki część lit. A, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Stanisławowskim, Powiecie Węgrowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 75 kop. 79, vadium do licytacji rsr. 400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,805, termin sprzedaży dnia 20 Listopada (2 Grudnia) 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Dziedzickim Adamem.

Uwaga. Sprzedaż dóbr tych z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego za odpadłe powinności włościan uważaną będzie za nieważną, jeżeli okaże się, iż licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję likwidacyjną o przyznanem wynagrodzeniu likwidacyjnem.

42. Jakubowo, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Jakóbowo, oraz wsi Izabelin i Antonin, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Siennickim, Powiecie Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,176 kop. 52, vadium do licytacji rs. 4,600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 27,610, termin sprzedaży dnia 10 (22) Grudnia 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

43. Budziszewice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z wsi i folwarku Budziszewice, z młynem wsi Miedzno i wsi Zalesie, które to stanowią folwark Budziszewice i wsie czynszowe Budziszewice, Mierzno, Zalesie, Helenów, Teodorów, Józefów Nowy, Józefów Stary, Antolin, Adamów, Zagórze i Młynek, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Brezińskim, Powiecie Rawskim, Gubernji Petrokowskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 431 kop. 92½, vadium do licytacji rs. 3,300, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 7,630, termin sprzedaży dnia 16 (28) Grudnia 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Kretkowskim Włodzimierzem.

44. Radziejowice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr: Radziejowice, do których należą Słabomierz, Zboiska, Korytów, Krze, Kamionka, Wólka Brzokalska, z częściami Kuklówka, młynem Dobiegała, Himernią i dwiema kolonjami: Budy Stare i Budy Nowe, oraz Budami Józefowskiemi, kolonją nową w Brzoski, Tartakiem i Krzyżówką, oraz wsiami: Podlesie, Podgórze i Adamów, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Błońskim, Powiecie Powiecie Grodzińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 3,336 kop. 5, vadium do licytacji rsr. 13,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 76,140, termin sprzedaży dnia 17 (29) Grudnia 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Kretkowskim Włodzimierzem.

45. Słupno, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z folwarku i wsi Słupno, wsi Nadma, wsi Maciołki, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w parafji Kobyłka, Okręgu Stanisławowskim, Powiecie Radymińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 556 kop. 20, vadium do licytacji rs. 3,300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,120, termin sprzedaży dnia 18 (30) Grudnia 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

46. Bukowiec, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z wsi i folwarku tegoż nazwiska, z wsi zarobnej Przejazd, oraz kolonji Chociszew, Petrynów i Juljanów, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Brezińskim, Gubernji Petrokowskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 34 kop. 61½, vadium do licytacji rsr. 250, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 600, termin sprzedaży dnia 19 (31) Grudnia 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

47. Jezierzany, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr: Jezierzany, do których należą wsie Rembiertów, Rembiertówka, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Błońskim, Powiecie Grójeckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 758 kop. 53, vadium do licytacji rs. 4,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 19,118 kop. 50, termin sprzedaży dnia 19 (31) Grudnia 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Jasińskim Stanisławem.

Uwaga. Ponieważ przy wypłacie listów likwidacyjnych, zatrzymane zostały na wzmocnienie bezpieczeństwa udzielonej pożyczki dla dóbr Jakubowo w listach likwidacyjnych rsr. 4,750, dla dóbr Budziszewice w listach likwidacyjnych rsr. 6,400, dla dóbr Radziejowice w listach likwidacyjnych rs. 28,800, dla dóbr Słupno w listach likwidacyjnych rsr. 4,400, dla dóbr Bukowiec w listach likwidacyjnych rs. 300. Nowonabywca zatem obowiązany jest wystąpić z częścią pożyczki wyrównywającą zatrzymanym sumom, spłacając takową w ciągu dni dwudziestu po licytacji w listach zastawnych Okresu III-go tej serji jakiej ostatnio wziętą była pożyczka Towarzystwa, kwoty zaś końcowe nie dające się spłacić listami, obowiązany uiścić w gotowiźnie, wszystko to pod rygorem relicytacji.

Wrazie niedojścia do skutku powyższych sprzedaży w oznaczonym terminie, dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach wyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej; gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Warszawa dnia 8 (20) Lutego 1869 roku.

za Prezesa, Ewaryst Mejer.

2—3 p. o. Pisarza, Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 1594. *Паенчновское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что вслѣдствіе предписанія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 23 Января с. г. за N. 38146/19325 производиться будетъ гласный публичный торгъ а именно 1 (13) Апрѣля с. г. въ 10 часовъ утра въ канцеляріи Войта Гмины Паенчно въ г. Паенчнѣ на продажу лѣса, находящагося въ лѣсосѣкахъ на 1869 годъ изъ мѣсяныхъ участковъ.

1. Пекары, округъ I, изъ лѣсосѣки N. 20, начиная съ оцѣночной суммы 135 руб. 36 коп.

2. Лущановицѣ, округъ I, лѣсосѣки N.

12, начиная съ оцѣночной суммы 112 руб. 79 коп.

3 Цисовъ, округъ I, изъ лѣсосѣки N. 14, начиная съ оцѣночной суммы 294 руб. 23 коп.

4. Клюски, округъ I, изъ лѣсосѣки N. 14, начиная съ оцѣночной суммы 195 руб. 20 коп.

5. Дробики, округъ I, изъ лѣсосѣки N. 12, начиная съ оцѣночной суммы 164 руб. 37 коп.

6. Заіончки, округъ I, изъ лѣсосѣки, N. 13, начиная съ оцѣночной суммы 55 р. 9 коп.

7. Рестаржевъ, округъ I, изъ лѣсосѣки, N. 10, начиная съ оцѣночной суммы 341 руб. 53 коп.

8. Жаглины округъ I, изъ лѣсосѣки N. 11, начиная съ оцѣночной суммы 293 руб. 58 коп.

9. Пѣкары, округъ I, изъ лѣсосѣки N. 19, начиная съ оцѣночной суммы 116 р. 15 коп.

10 Дробики, округъ I, изъ лѣсосѣки N. 11, начиная съ оцѣночной суммы 93 руб. 92 коп.

Продажъ выше поименованнаго лѣса будетъ производиться по каждой лѣсосѣкѣ отдѣльно, лѣсосѣки по участкамъ, желающій приступить къ торгамъ долженъ представить залогъ, равняющійся $^1/_{10}$ части суммы исчисленной за каждую проданную лѣсосѣку въ участкѣ.

Торговыя условія желающіе могутъ разсматривать въ канцеляріи Пѣенчновскаго Лѣснаго Управленія ежедневно за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней а лѣсъ въ упомянутыхъ лѣсосѣкахъ продаваемый, желающіе могутъ видѣть на мѣстѣ по указанію лѣсной стражи.

д. Лядзинъ, 20 Февраля (4 Мар.) 1869 г.

Старшій Надлѣсничій,

1—3 Яттерманнъ.

N. D. 1812. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Henryka i Katarzyny z Herrów małżonków Milke żony, w asystencji i za upoważnieniem męża działającej czyli obojga małżonków Milke z własnych funduszów utrzymujących się, w Starej wsi Okręgu Grójeckim Gubernji Warszawskiej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kajetana Piotrowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 492 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 1,650 z procentem prawnym od dnia 15 Listopada 1866 roku liczącym się i kosztami od Estery z Czerwonków po Izraelu Mordce Bitter pozostałej wdowy, właścicielki nieruchomości w mieście Grójcach, Powiecie Grójeckim Gubernji Warszawskiej, pod Nr. dawniej 97, a teraz 34 położonej, zaś w osadzie Blaszanka w jurisdykcji Sądu Pokoju w Grójcach, Gubernji Warszawskiej zamieszkałej, a zamieszkanie prawne w mieście Grójcach obrane mającej, protokułem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 29 Października (10 Listopada) 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w mieście Powiatowem Grójcach Gubernji Warszawskiej, Okręgu Sądu Pokoju w Grójcach dawniej pod Nr. 97, a obecnie pod Nr. 34 na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do Estery z Czerwonków po Izraelu Mordce Bitter pozostałej wdowy, w osadzie Blaszanka Okręgu Grójeckim, Powiecie Grójeckim, Gubernji Warszawskiej zamieszkałej, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa na podmurowaniu z kamieni polnych, deskami szalowany, nad którego dach gontami kryty, wyprowadzony jest komin z cegły palonej murowany.

2. Kuczka z drzewa postawiona deskami zbita.

3. Parkan z desek murłatą kryty długi około łokci 24, a wysoki łokci 4.

4. Spichrz i drwalnia stanowiące jedno zabudowanie z drzewa w węgieł deskami kryte.

5. Ogródek warzywny w tyle domu pod Nr. 1 opisanego płotem z żerdzi otoczony.

6. Stajnia z drzewa w słupy gontami kryta.

7. Kuczka z desek bez dachu.

8. Parkan z bali z murłatą długi około łokci 14 wysoki około łokci 4.

9. Oficyna parterowa z drzewa, nad której dach gontami kryty jest wyprowadzony komin z cegły palonej murowany.

10. Plac frontem do ulicy Wojękowej położony z trzech stron parkanem z desek w słupy na sztorc stawianych, w którym brama dwuskrzydłowa ogrodzony.

11. Studnia drzewem cembrowana z pompą i korbą drewnianą, obecnie zepsuta na placu Nr. 10 egzystująca.

Tak plac pod Nr. 10 jak studnia pod Nr. 11. opisana są w prawdzie w użytkowaniu właścicielki opisywanej nieruchomości, lecz spór o własność ich toczy się na drodze administracyjnej i sądowej.

12. Oficyna parterowa z drzewa w słupy, nad dach której gontami kryty jest wyprowadzony komin z cegły palonej murowany.

13. Brama główna dwuskrzydłowa wjazdowa drewniana między dwoma słupami postawiona, z parkanikami drewnianemi z obu jej stron.

14. Parkan z bali w słupy postawiony długi około łokci 31 wysoki około łokci 4.

15. Kloaka z drzewa postawiona deskami kryta o dwóch sedesach z drzwiami pojedynczemi.

16. Smietnik z desek przy kloace będący.

17. Oficyna parterowa z drzewa w słupy od frontu deskami szalowana, nad której dach gontami kryty wyprowadzony jest komin z cegły palonej murowany.

18. Parkan z desek w słupy z obladrą.

Podwórze dosyć rozległe kamieniami polnemi wybrukowane z urządzonym trotoarem i rynsztokiem przy domu głównym.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Kajetana Piotrowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 492 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Józefowi Borowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Grójcach.

2. Aleksandrowi Szczepańskiemu, Burmistrzowi miasta Grójec, obudwom w mieście Grójcach Okręgu Grójeckim, Gubernji Warszawskiej urzędującym, na ręce własne, dnia 8 (20) Listopada 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości Nr. 34 w Grójcach d. 11 (23) Listopada 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 17 (29) Stycznia 1869 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Kajetan Piotrowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 25 Listop. (7 Grud.) 1868 r.

R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 25 Listop. (7 Grud.) 1868 r.

R. D. Zgórski.

Po odbyciu w dniu 17 (29) Stycznia, 31 Stycznia (12 Lutego i 14 (26) Lutego 1869 roku, trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, Trybunał tutejszy wyrokiem z dnia 14 (26) Lutego 1869 r., termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 8 (20) Kwietnia 1869 roku godzinę 10 z rana, w Wydziale I-ym wyznaczył, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,100, jako przez popierających sprzedaż subhastacyjną podaną została.

Warszawa d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.

Pisarz Trybunału,

1—1 Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1811. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa i Anny z Kożuchowskich małżonków Sobolewskich, tudzież Józefa Sobolewskiego urzędnika, w Warszawie pod Nr. 501 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Karasińskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sum: rsr. 3,750 i rsr. 750, czyli ogólnej sumy rs. 4,500 z procentem od dnia 30 Czerwca n. s. 1864 r. i kosztów od Wolfa Maliniak, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2932 położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 18 (30) Września 1864 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Solec pod Nr. 2932, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w cyrkule policyjnym IX, pod jurisdykcją Sądu Pokoju okręgu i miasta Warszawy Wydziału III, na gruncie czynszowym położona i prawem własności do egzekwowanego dłużnika Wolfa Maliniak należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o parterze i jednem piętrze, dachówką kryta, 3 kominy murowane mająca.

2. Ogród fruktowy w około deskami oparkaniony, do wnijścia którego są dwie furtki w tymże parkanie, altana z łat rżniętych winem dzikiem pokryta, i w tymże znajduje się drzew fruktowych sztuk 15, oraz kilka dzikich, krzew winnych agrestu i porzeczek i t. p.

3. Budynek, parter z cegły murowanej, pierwsze pietro i szczyty z drzewa szabrowane i tynkowane pod dachowką o 1 kominie murowanym, pomiędzy tem zabudowaniem a kamienicą pod Nr. 1 opisaną, jest urządzona furtka z nadmurowaniem nad takową, łączącem te zabudowania bez drzwi.

4. Brama z furtką na zawiasach i hakach.

5. Parkan z desek.

6. Parkan masiv murowany z furtką.

7. Spichrz masiv murowany o 2 piętrach dachówką kryty.

8. Szopa z desek deskami kryta.

9. Oficynka z drzewa parterowa gontami kryta, 2 kominy murowane mająca.

10. Oficynka masiv murowana o parterze i 1-em piętrze dachówką kryta, 3 kominy murowane mająca.

11. Studnia z pompą i korbą żelazną.

12. Spichrz z drzewa gontami kryty.

13. Stajnie i wozownie również z drzewa gontami kryte.

14. Komórki z drzewa gontami kryte.

15. Komórka z desek deskami kryta.

16. Kuczka z desek gontami kryta.

17. Parkan z desek.

18. Szopa z desek gontami kryta.

19. Komórki z drzewa gontami kryte.

20. Zabudowanie z drzewa gontami kryte.

21. Kloaka z drzewa gontami kryta.

W nieruchomości tej jest 28 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ksawerego Karasińskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 590 przy ulicy Długiej zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy, Jenerałowi Sztabu w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Karola Rogalskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III, w Warszawie pod N-rem 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 18 (30) Września 1864 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie, dnia 19 Września (1 Października) 1864 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 13 (25) Listopada 1864 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ksawery Karasiński, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Krolestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 24 Wrześ. (6 Paźd.) 1864 r.

Radca Dworu, Zgorski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, dnia 24 Września (6 Października) 1864 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży rzeczonej nieruchomości, oraz przygotowawczego przysądzenia tejże Ksaweremu Karasińskiemu Adwokatowi, za sumę rs. 6,000 na dniu 8 (20) Stycznia 1865 r. odbytego, zarazem Trybunał Cywilny wyrokiem tejże daty, oznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2932 na dzień 6 (18) Lipca 1865 r. Gdy jednak termin ten z powodu sporów i następne równie z powodu sporów i braku licytantów odbyte być niemogły. Przeto Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem na dniu 20 Lutego (4 Marca) 1869 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2932 w Warszawie położonej na d. 7 (19) Kwietnia 1869 r. godzinę 10 z rana oznaczył, a zarazem pierwotny szacunek po raz drugi o $^1/_4$ część zniżył; termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, pod Nr. 549 w Wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 14,058 kop. 10, jako $^2/_3$ części szacunku wyrokiem Trybunału z dnia 20 Lutego (4 Marca) 1869 r. zapadłym, pierwotny szacunek po raz drugi o $^1/_4$ część obniżającego.

Warszawa d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 r.

Pisarz Trybunału,

1—1 Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1814. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Andrzeja Joneck obywatela w mieście Okręgowem Zgierzu zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Juljana Czajkowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,500 z procentem 6% od d. 11 (23) Sierpnia 1861 r. liczącym się, z potrąceniem opłaconych na procent rs. 72, od Lejzera i Sury z Bronowskich małżonków Berger właścicieli nieruchomości w mieście Łodzi, Okręgu Zgierskim, Powiecie Łęczyckim, Gubernji Warszawskiej pod Nr. 181 pol., a zaś hyp. pod Nr. 138 przy ulicy Rynek Starego Miasta położonej, tamże zamieszkałych, protokółem Jana Szostkowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 2 (14) Stycznia 1863 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

przy ulicy Rynek Starego Miasta hyp. pod Nr. 138, a zaś policyjnym pod № 181, w m. Łodzi Okręgu Zgierskim, Powiecie Łęczyckim, Gub. Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Zgierskiego na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Lejzera i Sury z Bronowskich małżonków Berger należąca i w ich posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości egzystują następujące zabudowania:

1. Połowa kamienicy masiv murowana dachówką karpiówką kryta, 1 kominy murowany mająca, o parterze i pierwszem piętrze, w środku całej kamienicy jest brama wiezdna do wspólnego użytku właścicielom drugiej połowy kamienicy Kempińskim służąca.

2. Oficyna masiv murowana, o parterze i pierwszem piętrze, dachówką karpiówką kryta 2 kominy murowane mająca.

3. Oficyna masiv murowana, o parterze i pierwszem piętrze, dachówką karpiówką kryta, 2 kominy murowane mająca, w końcu której jest komórka i kloaka.

4. Domek mały parterowy z bali w węgieł gontami kryty, komin murowany mający.

5. Podwórze całe należy do wspólnego użytku jest kamieniami wybrukowane.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Juljana Czajkowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Andrzejowi Rosickiemu Prezydentowi m. Łodzi w mieście Łodzi zamieszkałemu na ręce własne.

2. Heliodorowi Janiszewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Zgierskiego w m. Zgierzu urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 8 (20) Lutego 1863 r.

Wniesiono do ksiąg wieczystych powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Zgierzu dnia 4 (16) Marca 1863 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana, d. 16 (28) Maja 1863 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Juljan Czajkowski, Patron przy Trybunale tutejszym którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 18 (30) Marca 1863 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego gubernji Warszawskiej, w Warszawie d. 19 (31) Marca 1863 r.

Radca Dworu, Zgórki.

Po odbyciu w dniach 16 (28) Maja 1863 r., 30 Maja (11 Czerwca) t. r. i 13 (25) Czerwca t. r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 138 hypotecznie a Nr. 181 policyjnie oznaczonej, w mieście Łodzi Okręgu Zgierskim sytuowanej, wyrokiem Trybunału daty 13 (25) Czerwca 1863 r. na d. 6 (18) Sierpnia 1863 r. godz. 10 z rana wyznaczono, w którym to terminie rzeczona nieruchomość popierającemu sprzedaż Juljanowi Czajkowskiemu Patronowi za sumę rs. 3,000 przygotowawczo przysądzoną została. Następnie popierający sprzedaż Andrzej Joneck zmarł pozostawiwszy swemi sukcesorami Paulinę z Zieglerów Joneck wdowę, Juljusza Ernesta Joneck, Paulinę Henzel i Joannę Henzel, którzy obrawszy sobie zamieszkanie prawne u Juljana Czajkowskiego Patrona jak wyżej zamieszkałego, popierają w dalszej kontynuacji subhastacją na ich domaganie się Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem d. 11 (23) Lutego 1866 r. na ilację wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 138 hypotecznym a 181 policyjnym oznaczonej, w mieście Łodzi sytuowanej na dzień 15 (27) Marca 1866 r. godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych swoich posiedzeń wyznaczył w którym to terminie licytacja zacznie się od sumy

rs. 3,381 kop. 73, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 12 (24) Lutego 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgóski.

Z powodu wyniesionych sporów ze strony wywłaszczanych dłużników Lejzera i Sury z Bronowskich małżonków Berger, oraz Izraela i Fajgi małżonków Kępińskich, termin powyższy jakoteż i następny wyrokiem ilacyjnym Trybunału z dnia 10 (22) Maja 1867 r., na dzień 16 28) Czerwca t. r. oznaczony, spełzły bezskutecznie. Lecz gdy spory przez małżonków Berger i małżonków Kempińskich wystosowane, ostatecznie wyrokiem trzech instancji mianowicie Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 4 (16) Marca 1866 r., Sądu Apelacyjnego w dniu 16 (28) Lutego 1867 r. i Rządzącego Senatu w dniu 31 Stycznia (12 Lutego) 1869 r. oddalone zostały, przeto Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem ilacyjnym z dnia 20 Lutego (4 Marca) 1869 r., nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 138 hypotecznie a 181 policyjnie oznaczonej, w mieście powiatowem Łodzi, w jurisdykcji dawniej Sądu Pokoju Okręgu Zgierskiego obecnie w mieście Łodzi egzystującego położonej, na dzień 2 (14) Kwietnia 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczony został, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I., a licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rs. 3,381 kop. 73, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego, zaś na vadium potrzeba złożyć na stole sadowym na ręce Pisarza Trybunału sumę rs. 900.

Warszawa d. 27 Lutego (11 Marca) 1869 r.
Pisarz Trybunału,
1—1 Radca Dworu, Zgórski.

ZAPOZWY EDYKTALNE

N. D. *1773. Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія Г. Варшавы.*

Симъ приглашаетъ Іоска Гетынгера 45 лѣтъ отъ роду, еврея сапожника, жителя города Мщонова въ настоящее время неизвѣстнаго по пребыванію, дабы непремѣнно въ теченіи 30 дней, считая со дня объявленія въ здѣшній Судъ явился по собственному дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ приняты будутъ противъ нему болѣе строгіе мѣры.

Г. Варшава, 27 Фев. (11 Марта) 1869 г.
Председательствующій Судья,
Мочидловскій.

* * *

Zapozywa niniejszem Joska Getyngera, lat 45, starozakonnego, szewca, mieszkańca m. Mszczonowa obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 od daty uniniejszego ogłoszenia do Sądu tutejszego w sprawie własnej zgłosił się. bowiem w przeciwnym razie, przedsiewzięte będą przeciw niemu dalsze środki prawne.

Warszawa d. 27 Lutego (11 Marca) 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D. *1771. Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

У подозрительныхъ лицъ въ гор. Новоминскѣ отобраны разныя уборныя вещи находящіеся въ сохраненіи здѣшняго Суда а именно подштанники, синое датское пальто, занавѣсы, башмаки, шесть исподницъ изъ которыхъ двѣ шерстяные кафтаны и дамскія жилеты.

Приглашаетъ симъ владѣльца, чтобы въ продолженіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ для отобранія оныхъ вещей на основаніи законныхъ доказательствъ, потому что въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Г. Варшава, 1 (13) Марта 1869 года.
Председательствующій Судья,
Мочидловскій.

* * *

W depozycie Sądu tutejszego znajdują się rozmaite rzeczy ubiorowe odebrane od osób podejrzanych w mieście Nowomińsku, a mianowicie: gatki, granatowe palto damskie, firanki, trzewiki, 6 spódnic, z tych dwie perkalowe i dwie wełniane, kaftany i damskie kamizelki. Wzywa prawego właściciela tych rzeczy, aby się po ich odbiór zgłosił w ciągu dni 30 z dowodami usprawiedliwiającemi własność, w przeciwnym bowiem razie, postąpionem będzie podług prawa.

Warszawa dnia 1 (13) Marca 1869 roku.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D. *1772 Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Въ день 14 (26) Декабря 1868 г. въ г. Пясечнѣ найдено тѣло умершей женщины, лѣтъ около 40, волосъ бѣлокурыхъ, глазъ пивныхъ, одѣтой въ темный кафтанъ, въ разорванные башмаки и чепецъ такой же. Вызываетъ симъ лица, имѣющія свѣдѣнія о названіи и происхожденіи сей женщины, чтобы увѣдомили о семъ Судъ или ближайшую Полицейскую власть.

Г. Варшава, 24 Февр: (8 Марта) 1869 г.
Председательствующій Судья,
Мочидловскій.

* * *

W dniu 14 (26) Grudnia 1868 r. w miescie Piasecznie znalezione zostały zwłoki kobiety, lat około 40 mieć mogącej, włosów ciemno-bląd, oczu piwnych, ubranej w kaftan ciemny watowany, trzewiki i czepek podarty Wzywa niniejszem osoby o nazwisku i pochodzeniu tejże kobiety wiadomości mające, aby o tem Sąd lub najbliższą policyjną władzę zawiadomiły.

Warszawa d. 24 Lutego 8 Marca) 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D. 1781. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія Г. Варшавы.*

Отъ подозрительнаго лица отобрано шерстяное въ голубые и бѣлые полосы платье, потому Судъ приглашаетъ лица, которыхъ бы это платье было собственное, а то въ теченіи 30 дней

Варшава, 22 Фев. (6 Марта) 1869 года.
Председательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Od osoby podejrzanej odebrano suknią wełnianą w kraty duże niebieskie i białe, wzywa przeto właściciela o przybycie do Sądu tutejszego w ciągu dni 30 i udowodnienie własności, po upływie bowiem tego czasu wedle prawa postąpionem będzie.

Warszawa d. 22 Lutego (6 Marca) 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

LISTY GOŃCZE.

N. D. *1453. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Симъ приглашаетъ всѣ военные и гражданскіе власти, дабы Данѣля Давизона, имѣющаго отъ роду лѣтъ 52, бывшаго Бургомистра мѣстечка Лоздзѣе, а послѣ Діэтаріемъ при Варшавскомъ Почтамтѣ, нынѣ какъ неизвѣстнаго съ мѣста жительства, разслѣдовывали, а въ случаѣ пойманія, посредствомъ транспортнаго порядка въ здѣшній Судъ представить изволили.

Кальварія дня 10 (22) Февраля 1869 г.
Председательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak wojskowe jako i cywilne nad bezpieczeństwem i porządkiem w kraju czuwające, aby Daniela Dawizona mającego lat 52 byłego Burmistrza miasta Łozdzieje, a następnie Dectarjusza przy Pocztamcie Warszawskim obecnie przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się śledziły, a wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu dostawić raczyły.

Kalwarja d. 10 (22) Lutego 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. *1452. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Благоволятъ военныя и гражданскія власти, обращать особенное вниманіе на бежавшаго отъ наказанія Берку Лятутисъ, жителя города Шаки Владиславовскаго Уѣзда Сувалкской Губерніи, а въ случаѣ поимки его, приставить въ здѣшній Судъ или ближайшій мѣста задержанія.

Примѣты: лѣтъ 52, ростъ средній, лице продолговатое, волосы темно сѣдые, глаза бурые, носъ и ротъ умѣренные, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Кальваря дня 8 (20) Февраля 1869 года.
Председательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa władze wojenne i cywilne, aby zwracać zechciały baczną uwagę na zbiegłego przed wymiarem sprawiedliwości Berka Latutis mieszkańca miasta Szaki Władysławowskiego Powiatu Suwałskiej Gubernji, a wrazie ujęcia go dostawić Sądowi tutejszemu lub najbliższemu miejsca zatrzymania.

Rysopis lat ma 52, wzrost średni, twarz pociągła, włosy ciemno blond, oczy bure, nos i usta mierne, znaków szczególnych niema.

Kalwarja d. 8 (20) Lutego 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. *1721. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Честь имѣетъ просить такъ военные, какъ и гражданскіе начальства, обратить особенное вниманіе на Антона и Магдалену Станкевичъ постоянныхъ жителей дер. Егловка, гмины Яворово, Маріямпольскаго уѣзда, обвиняемыхъ въ краѣ а нынѣ неизвѣстныхъ изъ мѣста своего пребыванія и въ случаѣ поимки подсудимыхъ доставить за сильнымъ транспортомъ въ здѣшній Судъ для дальнѣйшаго законнаго поступленія, которыхъ примѣты слѣдующіе:

Антона Станкевича, лѣтъ отъ роду 50, ростъ средній, волосы темно-русые, лице продолговатое, глаза голубые, носъ и ротъ умѣренные, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Магдалена Станкевичъ, лѣтъ отъ роду 50, ростъ средній, волосы темно-русые, глаза голубые, носъ и ротъ умѣренные, лице круглое, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Г. Кальварія, 20 Февр. (4 Марта) 1869 г.
Председательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Ma zaszczyt upraszać tak wojenne jak i cywilne władze nad porządkiem kraju czuwające, aby zwrócić raczyły szczególną swą uwagę na Antoniego i Magdalenę Stankiewiczów stałych mieszkańców Powiatu Marjampolskiego, gminy Jaworowo, wsi Jeglówka, obecnie nie niewiadomych z pobytu, o kradzież obwinionych, a w razie ujęcia odstawić pod strażą zechciały do Sądu tutejszego dla dalszego z niemi postąpienia.

Rysopis:

Antoniego Stankiewicza, lat wieku 50, wzrostu średniego, włosów ciemno-bląd, twarzy pociągłej, oczu niebieskich, nosa i ust proporcjonalnych, znaków szczególnych żadnych.

Marjanny Stankiewicz, lat wieku 50, wzrostu średniego, włosów ciemno-blond, oczu niebieskich, nosa i ust proporcjonalnych, twarzy okrągłej, znaków szczególnych żadnych.

Kalwarja d. 20 Lutego (4 Marca) 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. 1400. *Судъ Исправительной Полиціи въ Яновѣ.*

Благоволятъ всѣ гражданскія и воинскія власти тщательно слѣдить еврея Файвля Ойвена объвиняемаго въ воровствѣ а убѣжавшаго изъ города Тышовѣцъ, Люблинской Губерніи, и въ случаѣ поимки онаго отправить въ здѣшній Судъ за карауломъ.

Примѣты Файвля Ойвена слѣдующія: Лѣтъ 46, ростъ малый, волосы черно-русые, глаза сѣрые, лице кругло-продолговатое, особыхъ примѣтъ неимѣютъ.

Г. Яновъ, Февраля 4 (16) дня 1869 г.
Председательствующій Судья,
Махниковскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze cywilne i wojskowe, ażeby Fajwla Ojwena żyda, zbiegłego z miasta Tyszowiec Gubernji Lubelskiej o kradzież obwinionego, skrupulatnie śledziły. a w razie ujęcia go, transportem do Sądu tutejszego dostawić zechciały. Rysopis Fajwla Ojwena następujący: lat 46, wzrost mały, włosy ciemno-blond, oczy szare. twarz okrągła ściągła, znaki szczególne żadne.

Janów d. 4 (16) Lutego 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Machnikowski.

N. D. *738. Судъ Исправительной Полиціи въ Калишѣ.*

Мартинъ Пиляровскій, житель деревни деревни Држевйе гмины Будзиславъ Кольскій, обвиняемый въ кражѣ, бежалъ изъ подъ надзора Войта гмины, и нынѣ съ мѣста своего пребыванія неизвѣстный, потому Судъ проситъ всѣ власти и начальства, наблюдающіе за порядкомъ и безопасностію въ краѣ, чтобы въ случаѣ поимки его Пиляровскаго въ здѣшній или ближайшій Судъ доставить благоволи. Примѣты Пиляровскаго слѣдующіе: отъ роду 22 лѣтъ, хорошаго роста, лицо круглое, глаза сѣрые, волосы черные, носъ и ротъ умеренные, особыхъ примѣтовъ не имѣетъ.

Калишъ дня 11 (23) Января 1869 года.
Председательствующій Судья,
Бромирскій.

* * *

Marcin Pilarowski, mieszkaniec wsi Drzewce, gminy Budzisław Kolski podejrzany o kradzież, zbiegł z pod nadzoru wójta Gminy, i obecnie z miejsca pobytu niewiadomy, dla tego Sąd uprasza wszelkie władze aby wrazie ujęcia tegoż Pilarowskiego Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawić zechciały,

Rysopis Pilarowskiego następujący: lat 22, wzrost dobry, twarz okrągła, oczy szare, włosy czarne, nos i usta umiarkowane, znaków szczególnych niema.

Kalisz d. 11 (23) Stycznia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Bromirski.

N. D. *1653. Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти, наблюдающія за порядкомъ и безопасностію въ краѣ, тщательно разыскивать Вольфа Гольдъ, жителя г. Туробинъ, въ проступленіи по довѣренности обвиненнаго и въ случаѣ поимки его въ здѣшній или ближайшій Судъ доставить.

Примѣты: Отъ роду 36 лѣтъ, ростъ хорошій, лице круглое, волосы на головѣ и бородѣ черные, глаза голубые, носъ продолговатый, особыхъ примѣтовъ неимѣетъ.

Г. Люблинъ, 18 (30) Января 1869 г.
Председательствующій Судья,
Рупрехтъ.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak wojskowe jako i cywilne, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Wolfa Gold mieszkańca miasta Turobina o przestępstwo w przedmiocie pełnomocnictwa obwinionego, pilnie śledziły i wrazie ujęcia tutejszemu lub najbliższemu Sądowi dostawiły. Rysopis: lat 36, wzrost dobry, twarz okrągła, włosy czarne, oczy niebieskie, nos ściągły, znaki szczególne żadne.

Lublin d. 18 (30) Stycznia 1869 r.
Sędzia Prezydujacy, Ruprecht.

N. D. *1652. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Проситъ военныя и гражданскія полицейскія власти произвести въ предѣлахъ своихъ вѣдомствъ розыскъ Овсея Гродзенскаго, происходящаго изъ гор. Владиславова, обвиненнаго въ контрабандѣ и въ случаѣ поимки доставить его въ Судъ Исправительной Полиціи въ г. Кальваріи подъ карауломъ примѣты: лѣтъ отъ роду 29, ростъ выше средній, лице круглое, волосы и глаза черные, носъ большой, примѣтъ особыхъ не имѣетъ.

Г. Кальварія, 8 (20) Февраля 1869 г.
Председательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako też wojskowe aby Owsieja Grodzińskiego żyda handlarza zamieszkałego w m. Władysławowie powiecie Władysławowskim ściśle śledziły a wrazie ujęcia go pod strażą Sądowi Poprawczemu w Kalwarji dostawić zarządzić zechciały, rysopis jego następujący: ma lat 29, wzrostu wyżej średniego, twarzy okrągłej, włosów czarnych, oczów czarnych, nosa sporego, znaków szczególnych niema żadnych.

Kalwarja d. 8 (20) Lutego 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Iohne.

N. D. 1402. *Судъ Исправительной Полиціи въ Сѣдльцѣ.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти за порядкомъ и опасностію въ краѣ наблюдающіе обращать тщательное вниманіе на Ѳому Суйку въ послѣднее время въ мѣстечкѣ Барановѣ, Люблинской Губерніи проживающаго, нынѣ бѣжавшаго отъ наказанія и неизвѣстнаго изъ мѣста жительства, а въ случаѣ поимки его доставить подъ строгимъ карауломъ въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты его неизвѣстные, лѣтъ отъ роду имѣетъ 28.

Г. Сѣдлецъ, 12 (24) Февраля 1869 г.
Председательствующій Судья,
Александровичъ.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Tomasza Sójkę, ostatecznie w miasteczku Baranowie Gubernji Lubelskiej zamieszkałego, obecnie przed wymiarem kary ukrywającego się i niewiadomego z miejsca pobytu, baczną uwagę zwracały i w razie ujęcia go, Sądowi tutejszemu lub najbliższemu pod silną i bezpieczną strażą dostawiły. Rysopis jego nie jest znany, lat ma 28

Siedlec d. 12 (24) Lutego 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Aleksandrowicz.

N. D. 1794. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Благоволятъ военныя и гражданскія власти, принять мѣры въ задержаніи бѣжавшаго отъ наказанія жителя деревни Килеты гмины Покровскъ Сейнскаго Уѣзда Феликса Выдры, а въ случаѣ поимки его, приставит въ здѣшній Судъ или ближайшій мѣста задержинія.

Примѣты: лѣтъ 23, ростъ средній, волосы русые, глаза голубые, носъ и ротъ умѣренные, лице и борода круглые, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Кальварія дня 15 (27) Февраля 1869 г.
Председательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa władze wojenne i cywilne, o przedsiewzięcie środków w celu zatrzymania zbiegłego przed wymiarem sprawiedliwości, mieszkańca wsi Kalety gminy Pokrowsk Powiatu Sejnskiego, Feliksa Wydry, a w razie ujęcia go, dostawić Sądowi tutejszemu lub najbliższemu miejsca zatrzymania.

Rysopis: lat 23, wzrost średni, włosy blond, oczy niebieskie, nos i usta średnie, twarz i broda okrągła, znaków szczególnych żadnych.

Kalwarja d. 15 (27) Lutego 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, de Johne.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.